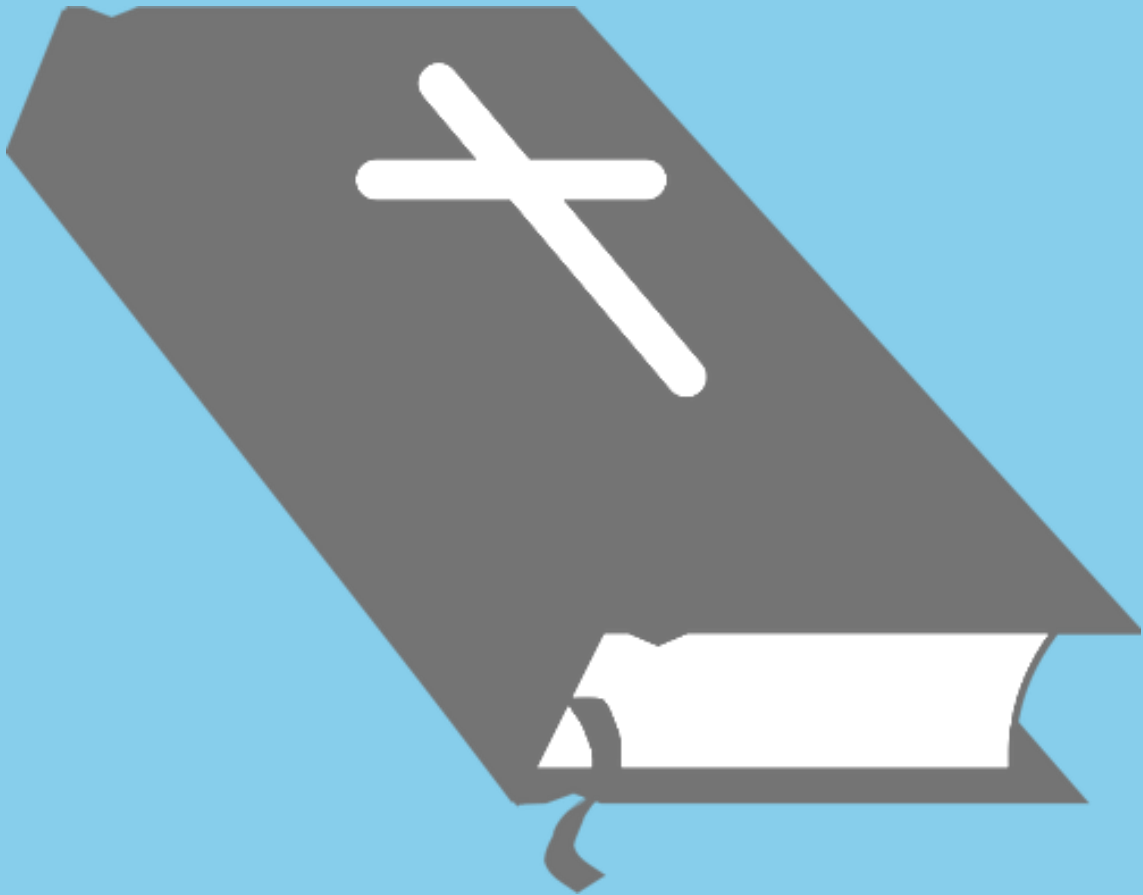

ຮູ້ຈັກການແບ່ງແຍກພຣະຄໍາພີ ຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ຫຼັກສູດພຣະຄໍາພີຂັ້ນພື້ນຖານຈຳນວນ 30
ບົດເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມແຕກ
ກຕ່າງທີ່ຈໍາ ເປັນເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງ
ງຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ

ສາລະບານ:

- ບົດທີ 1 - <u>ພຣະຄຳພີ</u>	1
- ບົດຮຽນທີ 2 - <u>ພຣະເຈົ້າ</u>	4
- ບົດຮຽນທີ 3 - <u>ພຣະເຢຊູຄຣິດ</u>	7
- ບົດຮຽນທີ 4 - <u>ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ</u>	10
- ບົດຮຽນທີ 5 - <u>ມະນຸດ</u>	13
- ບົດຮຽນ 6 - <u>ການລົງໂທດຂອງຄວາມບາບ</u>	17
- ບົດຮຽນທີ 7 - <u>ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດ</u>	21
- ບົດຮຽນທີ 8 - <u>ຄວາມພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ</u>	25
- ບົດຮຽນທີ 9 - <u>ຄວາມປອດໄພນິລັນດອນ</u>	29
- ບົດຮຽນທີ 10 - <u>ຄວາມປອດໄພນິລັນດອນ - ພາກທີ 2</u>	33

ແຫຼ່ງທີ່ມາ:

ຮູບພາບໜ້າປົກ: <https://freesvg.org/vector-drawing-of-closed-hardback-bible>

ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງປຶ້ມ: ເບິ່ງຂໍ້ຄວາມໃນ

http://badnewsgoodnews.net/bible_course_know_la.php

ບົດທີ 1 - ພຣະຄໍາພີ

ຄໍານໍາ

ຄໍາວ່າ “ພຣະຄໍາພີ” ແມ່ນມາຈາກຄໍາສັບພາສາກຼີກ biblia, ເຊິ່ງໝາຍເຖິງ “ປຶ້ມ” ສ່ວນປຶ້ມທຸກໆຫຼັກທີ່ໄດ້ຜ່ານການຊົງເລືອກຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດ ແມ່ນໄດ້ຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີ. ມີຫຼາຍຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ພຣະຄໍາພີມີ ເຊັ່ນ: “ພຣະຄໍາສັກສິດ”; “ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ” ແລະ “ພຣະຄໍາພີແຫ່ງຄວາມຈິງ.”

ມີປຶ້ມທັງໝົດ 66 ຫຼັກໃນພຣະຄໍາພີ. ໂດຍທົ່ວໄປເອີ້ນວ່າ: ພັນທະສັນຍາເດີມ, ພາກທໍາອິດຂອງພຣະຄໍາພີບັນຈຸ 39 ຫຼັກ. ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອອີກ 27 ຫຼັກນັ້ນເອີ້ນວ່າ ພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່. ພຣະຄໍາພີໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາຫຼາຍກວ່າ 1,500 ປີ ໂດຍມີຜູ້ຂຽນປະມານ 40 ຄົນ.

ເກືອບທັງໝົດຂອງພາກພັນທະສັນຍາເດີມແມ່ນຖືກຂຽນມາຈາກພາສາເຮັບເຣີທີ່ເປັນຕົ້ນສະບັບ ແລະພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ໄດ້ຖືກຂຽນເປັນພາສາອາຣາມິກ (Aramaic).

ການຊົງເປີດເຜີຍ

ພຣະຄໍາພີແມ່ນ ການຊົງເປີດເຜີຍ (ນິມິດ) ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມວນມະນຸດ. ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງ ແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຜ່ານທາງພຣະຄໍາພີ. ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນວ່າ:

“ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນການອັນເລິກລັບຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ແຜນການນັ້ນ” (ເອເຟໂຊ 3:3). ເມື່ອເພິ່ນຂຽນເຖິງສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດ, ໂປໂລໄດ້ກ່າວຕື່ມອີກວ່າ: “ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດຈາກມະນຸດ ຫຼືບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສອນເຮົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ” (ຄາລາເຕຍ 1:12).

ພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງພຣະອົງເອງ ແລະໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຕໍ່ໂປໂລ ແລະຜູ້ຂຽນປຶ້ມຄົນອື່ນໆ ໃນພຣະຄໍາພີ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ຂຽນປຶ້ມໃນພຣະຄໍາພີດ້ວຍວິທີໃດ? ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບໂມເຊ “ໜ້າຕໍ່ໜ້າ ເໝືອນຄົນທີ່ລົມກັບໝູ່ຂອງຕົນ.” ເອຊາຍາໄດ້ຮັບນິມິດຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສາວົກຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ເຫັນ

ໝາຍສໍາຄັນ ແລະສິ່ງງົດງໍຫຼາຍຢ່າງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂປໂລຈາກສະຫວັນ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ກັບຜູ້ຂຽນພຣະຄໍາພີໃນຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການຊົງບັນດານໃຈ

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈແຮງບັນດານໃຈຂອງພຣະຄໍາພີ “ພຣະຄໍາພີທຸກຕອນໄດ້ຮັບການຊົງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນປະໂຫຍດໃນການສອນ, ການກ່າວຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, ການບັບບຸງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະການອົບຮົມໃນທາງຊອບທໍາ” (2 ຕີໂມທຽວ 3:16). ຂໍໃຫ້ສັງເກດວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນຜູ້ຂຽນໄດ້ຮັບການດົນໃຈ, ແຕ່ວ່າແມ່ນຖ້ອຍຄໍາ (ພຣະຄໍາພີ).

ຄໍາວ່າ “ການຊົງບັນດານໃຈ” ໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງມີອິດທິພົນທາງຈິດວິນຍານສູງຕໍ່ບັນດາຜູ້ຂຽນພຣະຄໍາພີ. ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຂຽນຖ້ອຍຄໍາຕ່າງໆ ທີ່ຊົງຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ມີແນວຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບການຊົງບັນດານໃຈຂອງພຣະຄໍາພີ.

ບາງຄົນສອນວ່າ

ມີພຽງບາງສ່ວນຂອງພຣະຄໍາພີເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກບັນດານໃຈ, ແຕ່ 2 ຕີໂມທຽວ 3:16 ກ່າວວ່າ "ພຣະຄໍາພີທຸກຕອນ."

ບາງຄົນເວົ້າວ່າ ຜູ້ຂຽນພຣະຄໍາພີໄດ້ຮັບການຊົງບັນດານໃຈແບບເປັນທຸ່ງມະຊາດຄືກັນກັບນັກຂຽນຜູ້ອື່ນໃຫຍ່ຄົນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຊາເກດສແປ, ໂຮມເມີ, ລັດທິຂົງຈີ ແລະ ອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄໍາພີໄດ້ກ່າວຢ່າງຊັດເຈນວ່າ "ໄດ້ຮັບການຊົງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ" ແລະ ດ້ວຍເຫຼດນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນ ໜັງສືເໜືອທໍາມະຊາດ. ນອກຈາກນີ້ ບາງຄົນຍັງສອນອີກວ່າ ພຣະເຈົ້າປະທານວິໄສທັດທາງຜ່າຍວິນຍານ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຜູ້ຂຽນຈຶ່ງຂຽນເປັນຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ຜູ້ທີ່ສອນເລື່ອງນີ້ແມ່ນຜິດພາດຢ່າງໜັກ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຊົງປະທານຄວາມຄູິດ ຫຼື ແນວຄິດຕ່າງໆ ແຕ່ຊົງປະທານຖ້ອຍຄໍາ. ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆ ຄໍາທີ່ຖືກຂຽນຂຶ້ນມາແມ່ນຖ້ອຍຄໍາທີ່ຊັດເຈນທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຂຽນ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບແຮງບັນດານໃຈຈາກພຣະຄໍາພີບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ "ຄວາມສົມບູນ,

ແຮງບັນດານໃຈທາງວາຈາ". ຄໍາວ່າ "ຄວາມສົມບູນ" ໝາຍເຖິງ "ເຕັມ" ຫຼື "ຄົບຖ້ວນ" ພຣະຄໍາພີທັງໝົດໄດ້ຮັບການຊົງປະທານໂດຍການຊົງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ. ຄໍາວ່າ

"ວາຈາ" ຫລື "ໃບຖ້ອຍຄໍາ." ຫຼື "ໂດຍຄວາມໝາຍຂອງຖ້ອຍຄໍາ" ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຖ້ອຍຄໍາທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງໃຫ້ກັບບັນດານັກຂຽນພຣະຄໍາພີ

ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມຄູິດ ຫລື ແນວຄິດ

ຄໍາຖາມທົບທວນ ບົດທີ 1 - ພຣະຄໍາພີ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ "ໂດຍການເປີດເຜີຍນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມເລິກລັບ" ຖືກຂຽນໂດຍເປໂຕ.
2. ຕີໂມທຽວ 3:16 ກ່າວວ່າ, "ພຣະຄໍາພີທຸກຕອນຖືກຊົງປະທານໂດຍການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ."
3. ຄໍາວ່າ "ພຣະຄໍາພີ" ແມ່ນມາຈາກ ຄໍາພາສາກຼີກທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ປຶ້ມ".
4. ຜູ້ຂຽນພຣະຄໍາພີໄດ້ຮັບຄວາມຄູິດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວຂຽນອອກມາເປັນຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ອັກຄະສາວົກໂປໂລກ່າວວ່າ ເພິ່ນໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດຂອງເພິ່ນໂດຍ:
 - ກ. ການອ່ານພັນທະສັນຍາເດີມ
 - ຂ. ການລົມກັບເປໂຕ
 - ຄ. ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
 - ງ. ການລົມກັນໜ້າຕໍ່ໜ້າກັບພຣະເຈົ້າ

6. ຄຳວ່າ "ແຮງບັນດານໃຈ" ໝາຍຄວາມວ່າ:

ກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາບາງຄຳທີ່ຂຽນໂດຍບັນດານັກຂຽນພຣະຄຳພີ

ຂ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກທຸກຄຳ ທີ່ຂຽນໂດຍບັນດານັກຂຽນພຣະຄຳພີ

ຄ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະຕຸ້ນບັນດານັກຂຽນພຣະຄຳພີ ແລະຊົງປະທານຄວາມຄິດແກ່ພວກເຂົາ

ງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຂຽນພຣະຄຳພີ

ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງ

7. ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາສູ່ມະນຸດ:

ກ. ໂດຍຜ່ານທຳມະຊາດ

ຂ. ໂດຍຜ່ານການອັດສະຈັນ

ຄ. ໂດຍຜ່ານນິມິດ

ງ. ໃນຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. ຊື່ອີກອັນໜຶ່ງສຳລັບພຣະຄຳພີຄື _____ ບໍລິສຸດ

9. ພຣະຄຳພີ _____ ໄດ້ຖືກຊົງປະທານໂດຍການຊົງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.

10. ພຣະເຈົ້າປະທານ _____ ໃຫ້ບັນດານັກຂຽນພຣະຄຳພີ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມຄິດ ຫລື ແນວຄິດ

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

2 ຕີໂມທຽວ 3:16, ປະຖົມມະການ 6:13; ອົບພະຍົບ

14: 1-2; ເອຊາຍາ 2: 1; ມັດທາຍ 10: 5 ;6;

ໂຮມ 11:13

2 ເປໂຕ 1:21, ຕີໂຕ 1: 2, 2 ໂກຣິນໂທ 2:17

ພຣະນິມິດ 19:13, ເຮັບເຮີ 4:12; ເຮັບເຮີ

7:25, ຢາໂກໂບ 1:21; ກິດຈະການ 17:31, ໂຢຮັນ

12:48

ໂຍຮັນ 3:12; ໂຍຮັນ 17:17; 2 ຕີໂມທຽວ 3:16,

ມາລະໂກ 12:35-36; ກິດຈະການ 1:16; ກິດຈະການ

28:25;

ເຮັບເຮີ 3:7.

ບົດຮຽນທີ 2 - ພຣະເຈົ້າ

ການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະຄໍາພີບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະພິສູດວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ. ຂໍທໍາອິດໃນພຣະຄໍາພີ ອ່ານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
"ເມື່ອຕົ້ນເດີມ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ" (ປະຖົມມະການ 1:1).
ບໍ່ຈໍາເປັນມີການສົນທະນາ ຫລື ໂຕ້ວາທີ່ອີກຕໍ່ໄປກ່ຽວກັບການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.
ບັນຍາຂອງມະນຸດຈະບໍ່ນໍາໄປສູ່ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້. ມັນຈະເຂົ້າມາຜ່ານທາງຄວາມເຊື່ອ
ທຸກໆ, ຄົນໄດ້ຮັບພະຍາມສອງຢ່າງທີ່ຊັດເຈນເລື່ອງການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື
ໂລກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ.

ມະນຸດທຸກຄົນສັງເກດເຫັນຄໍາພະຍາຍາມພາຍນອກໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ອີກຄໍາພະຍາຍາມໜຶ່ງຄື
ສາມັນສໍານຶກທີ່ພຣະອົງໃສ່ເຂົ້າໄປໃນແຕ່ລະບຸກຄົນ.

ພຣະຄໍາພີອະທິບາຍຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຄົນທີ່ປະຕິເສດຄໍາພະຍາຍາມເຫລົ່ານີ້ຄື:

"ຄົນໃຊ້ເວົ້າໃນໃຈວ່າ, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຊົ່ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ໜ້າກຽດຊັງ,
ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດສິ່ງທີ່ດີ" (ເພງສັນລະເສີນ 14: 1).

ຄົນບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າປະຕິເສດການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງວິທະຍາສາດ ຫລື ທາງເຫດຜົນ.

ເຫດຜົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາໃນການປະຕິເສດການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເຫດຜົນ
ທາງສິນລະທໍາ.

ການປະຕິເສດການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການຫລີກລ້ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ
ຜູ້ຊົງລົດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່. ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ,

ຂ້ອຍສາມາດດໍາລົງຊີວິດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຂ້ອຍພໍໃຈ.

ຂ້ອຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຢ້ານກົວການຕັດສິນບາບກໍາຂອງຂ້ອຍ. ຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າແມ່ນ
"ເຮັດຊົ່ວ" ແລະ ເຮັດຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ສະອາດ. ພວກເຂົາຫວັງວ່າ

ຈະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະລັບພວກເຂົາໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຄິດ, ຄໍາເວົ້າ, ແລະ
ການກະທໍາຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າແມ່ນໃຜ?

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສາສະໜາຕ່າງໆ ຈະມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການນະມັດສະການພຣະ ແລະ
ເທບຕ່າງໆ, ແຕ່ວ່າ ພຣະຄໍາພີສອນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ມີພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ອົງດຽວ. "ຈົ່ງຟັງ, ໂອ,
ອິດສະຣາເອນເອີຍ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ" (ພຣະບັນຍັດສອງ 6:4) ດ້ວຍວ່າ,
ມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ມີຜູ້ກາງແຕ່ຜູ້ດຽວລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງສະພາບເປັນມະນຸດ" (1 ຕີໂມທຽວ 2:5).

ພາຍໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ມີສາມພຣະພາບນິລັນດອນ, ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ ແລະ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເລື່ອງນີ້ບໍ່ສາມາດ ເຂົ້າໃຈ ໄດ້ ໂດຍ ບັນຍາຂອງມະນຸດ.
ມະນຸດສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ.

ໃນພຣະຄໍາພີ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງວ່າ ເປັນພຣະເຈົ້າຕຣິເອການຸພາບ
(ສາມພຣະພາບ). "ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງເຢຊູພຣະຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະຄວາມສາມັກຄີທຳຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າທຸກຄົນເທິດ ອາແມນ." (2 ໂກລິນໂທ 13:14).

ພຣະເຈົ້າຕື່ອກະນຸພາບ

ຫຼັກຄວາມເຊື່ອເລື່ອງຕື່ອກະນຸພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄຳສອນທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແຕ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໂດຍພັນທະສັນຍາເດີມ. ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄຳແທນນາມເປັນພຣະຫຸພິດ ເມື່ອພຣະອົງເວົ້າເຖິງຕົວເອງ. "ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງມະນຸດຕາມຮູບລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ" (ປະຖົມມະການ 1:26). "ປື້! ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ, ແລະເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຂົາສັບສົນ" (ປະຖົມມະການ 11:7).

ຕົວຊີ້ບອກຕ່າງໆ ໃນພັນທະສັນຍາເດີມເລື່ອງຕື່ອກະນຸພາບປະກອບມີ: ເມື່ອຈະກ່າວເຖິງພຣະບຸດ ກໍຈະເວົ້າແຕກຕ່າງຈາກພຣະບິດາ; ແລະເມື່ອເວົ້າເຖິງພຣະວິນຍານ ກໍຈະເວົ້າແຕກຕ່າງຈາກພຣະບິດາຢ່າງຊັດເຈນ.

ມີບາງຄັ້ງ, ທັງສາມພຣະພາບ ຍັງຖືກກ່າວເຖິງພ້ອມກັນໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່. "ດ້ວຍວ່າ, ພຣະຄຣິດກໍເໝືອນກັນ ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເທື່ອດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອແທນຄວາມຜິດບາບ ຄືພຣະອົງຜູ້ຊອບທຳ ແທນຜູ້ບໍ່ຊອບທຳ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳເຮົາທັງຫລາຍໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ ຝ່າຍກາຍ ພຣະອົງຊົງຖືກປະຫານເສຍ ແຕ່ຝ່າຍວິນຍານ ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືພຣະຊົນ" (1 ເປໂຕ 3:18). "ຄືຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮູ້ ລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອພຣະວິນຍານຈະຊົງຊ່າລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຈະໃຫ້ນັບນ້ອມເຊື່ອພັງພຣະເຢຊູ ຄຣິດເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ຮັບການຊ່າລະດ້ວຍພຣະໄລທິດຂອງພຣະອົງ. ຂໍພຣະຄຸນ ແລະສັນຕິສຸກ ຈົ່ງບັງເກີດທະວີຄູນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ." (1 ເປໂຕ 1:2).

ຄຳຖາມທວນຄືນບົດຮຽນທີ 2 - ພຣະເຈົ້າ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ພຣະຄຳພິສອນວ່າ ພຣະເຈົ້າມີສາມພຣະພາບໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ.
2. ນັກຂຽນພຣະຄຳພິຈະຂຽນເພື່ອພິສູດວ່າ ມີພຣະເຈົ້າສະເໝີ.
3. ປະຊາຊົນກາຍເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫຼາຍຢ່າງດ້ານຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ວິທະຍາສາດ. ຊຶ່ງສະຫຼັບສະໜູນມຸມມອງຂອງພວກເຂົາ.
4. ໃນພຣະຄຳພິມີຫລາຍຂໍ້ທີ່ກ່າວເຖິງທັງສາມພຣະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມແບບປາລະໄນ

5. ການມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຜ່ານທາງ:
 - ກ. ຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ
 - ຂ. ການສຶກສາແບບວິທະຍາສາດ
 - ຄ. ການຊົງສ້າງ ແລະ ຈິດສຳນຶກ
 - ງ. ການສຶກສາປະຫວັດສາດ

6. ພຣະຄໍາພີສອນວ່າ:

- ກ. ມີພຣະເຈົ້າຫຼາຍອົງ
- ຂ. ມີພຣະເຈົ້າສາມອົງ
- ຄ. ມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວ
- ງ. ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ

7. ຫຼັກຄໍາສອນເລື່ອງການຕຣີເອກະນຸພາບຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຊັດເຈນທີ່ສຸດໃນ:

- ກ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່
- ຂ. ພັນທະສັນຍາເກົ່າ
- ຄ. ພຣະຄໍາພີຄຸຣະອານ
- ງ. ບົດຂຽນຮິນດູ

ຕົ້ມໃສ່ບ່ອນຫວ່າງ

8. "ເມື່ອຕົ້ນເດີມ _____ ໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ"

9. ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເນື່ອງຈາກວ່າ
ມີຫຼັກຖານດ້ານວິທະຍາເສດ _____ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີເຫດຜົນ,
ແຕ່ເປັນເພາະເຫດຜົນທາງ _____

10. ສາມພຣະພາບໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວຄື _____ ຄື _____ ຄື _____

ສຶກສາເພີ່ມເຕີມ:
 ໂຢຮັນ 8:44, ເອຊາຍາ 6: 3, ເອເຟໂຊ 1: 3-14,
 ພຣະນິມິດ 22: 16-19
 ເພງສັນລະເສີນ 115: 3-9, 1 ເທຊະໂລນິກ 1: 9,
 ປະຖົມມະການ 1: 3; ອົບພະຍົບ 20: 2-3; ເອຊາຍາ
 45: 5,
 ປະຖົມມະການ 21:33; ເພງສັນລະເສີນ 102: 27;
 ເອຊາຍາ 9: 6,
 ໂຮມ 1: 21-23 ອົບພະຍົບ 20: 4; ລະບຽບພວກເລວີ
 ປະຖົມມະການ 14:18; ປະຖົມມະການ 15: 2;
 ປະຖົມມະການ
 17: 1; ປະຖົມມະການ 21:33
 ອົບພະຍົບ 6: 3; ອົບພະຍົບ 7: 1; 1 ຊາມູເອນ 1: 3;
 ໂຮມ 1:25; 2 ໂກຣິນໂທ 1: 3;
 ເອເຟໂຊ 4

ບົດຮຽນທີ 3 - ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນໃຜ?

ແມ່ນພຣະພັກທີສອງຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຫຼືໃນເຫດການປະຫວັດສາດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນການບັງເກີດ.
ນີ້ຄືເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າມາເປັນມະນຸດ. "ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນ ພຣະທຳຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ພຣະທຳນັ້ນຊົງ
ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະທຳນັ້ນແຫຼະ ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ...ພຣະທຳໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນ
ມະນຸດ ແລະອາໄສຢູ່ທ່າມກາງເຮົາທັງຫລາຍ ບໍ່ຮືບຮ້ອຍພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຈິງ. ເຮົາ
ທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ ຄືສະຫງ່າຮາສີທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບ ໃນຖານະທີ່ເປັນ
ພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ." (ໂຢຮັນ 1:1,14). ພຣະເຢຊູຄຣິດ "ແຕ່ໄດ້ກັບຊົງຍອມ
ສະຫລະ ແລະຊົງຮັບສະພາບຊັອຍຂ້າ. ຊົງຖືກຳເນີດເປັນມະນຸດ" (ຟິລິບປູອຍ 2:7).
ຫຼັກຄຳສອນທີ່ ສຳຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີຄື ຄວາມເປັນເທບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ
"ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ" ໝາຍເຖິງລັກສະນະທຳມະຊາດຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນທັງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ. ພຣະອົງມີສອງທຳມະຊາດ, ແຕ່ແມ່ນອົງດຽວ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ

ຫລັກຖານບາງຢ່າງຂອງການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດປະກອບມີ:

ພຣະອົງຊົງເປັນນິລັນດອນ.

ການຊົງມີຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຕອນທີ່ພຣະອົງເກີດໃນເມືອງເບດເລເຮັ
ມ. ພຣະອົງຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວໃນເວລາທີ່ໂລກຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ
ອັບຮາຮາມມີຊີວິດຢູ່ປະມານສອງພັນປີກ່ອນການເກີດຂອງພຣະຄຣິດ "ພຣະເຢຊູເຈົ້າ
ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອນອັບຮາຮາມເກີດ
ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ" (ໂຢຮັນ 8:58). ພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດກ່ອນການຊົງສ້າງໂລກ
(ໂຢຮັນ 17:24). ກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງ ໂຢຮັນ 1: 1 ເຊິ່ງກ່າວວ່າ
ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງຢູ່ "ໃນເລີ່ມຕົ້ນ" ແລະ ມີກາ 5: 2 ກ່າວວ່າ ພຣະອົງ "ມາຈາກນິລັນດອນ
".

ພຣະອົງຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພວກເຮົາອ້າງເຖິງ ໂຢຮັນ 1:1, ເຊິ່ງເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, -ຊົງກ່າວວ່າ: ".
. . ແລະພຣະຄຳຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ." ໂທມາຮັບຮູ້ເລື່ອງນີ້ ເມື່ອລາວເວົ້າຕໍ່ພຣະເຢຊູ
"ພຣະອົງເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ" (ໂຢຮັນ 20:28).
ໃຫ້ສັງເກດຄຳເວົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະບິດາເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດວ່າ: "ແຕ່ສ່ວນ
ພຣະບຸດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, ຮາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງນັ້ນ ກໍຕັ້ງໝັ້ນຄົງ
ຕະຫລອດໄປ. . ." (ເຮັບເຮີ 1:8).

ພຣະອົງຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງຫີນ (ຊົງສະຖິດຢູ່ທຸກບ່ອນໃນເວລາດຽວກັນ)

ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ: "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ນອກຈາກ
ບຸດມະນຸດຜູ້ທີ່ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ" (ໂຢຮັນ 3:13). ດັ່ງນັ້ນ,
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນໂລກ ພຣະອົງກໍຊົງສະຖິດໃນສະຫວັນ.
ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ "ເຮົາຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຕະຫລອດໄປ"
(ມັດທາຍ 28:20).

ພຣະອົງຊົງຮອບຮູ້ (ຮູ້ຈັກທຸກຢ່າງ)

ລູກສິດຂອງພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ດຽວນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະອົງຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້ຜູ້ໃດຖາມພຣະອົງອີກ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງມາ ຈາກພຣະເຈົ້າ.” (ໂຢຮັນ 16:30). ໃນພຣະຄຣິດ “ຊົງຊັບສົມບັດແຫ່ງສະຕິບັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດຊົງບັງຊ້ອນໄວ້ໃນພຣະອົງ” (ໂກໂລຊາຍ 2:3). “ຈົ່ງມາເບິ່ງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ ບອກຂ້ອຍເຖິງທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດບໍ່? (ໂຢຮັນ 4:29). ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງຮູ້ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ (ລູກາ 11:17). ພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງສິ້ນພຣະຊົນແບບໃດ (ໂຢຮັນ 12:33).

ພຣະອົງຊົງມີອຳນາດທຸກຢ່າງ (ມີອຳນາດບໍ່ຈຳກັດ)

ພຣະອົງຊົງໃຫ້ “ສັບພະທຸກສິ່ງເກີດມາໂດຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງລິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ” ແລະຖືກເອີ້ນວ່າ “ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ” ແລະ “ລິດທານຸພາບສູງສຸດ” (ເຮັບເຣີ 1:3; ເອຊາຍາ 9:6; ພຣະນິມິດ 1:8). ພຣະອົງຊົງມີອຳນາດເໝືອຜີປີສາດ (ມາລະໂກ 5: 11-15), ພະຍາດ (ລູກາ 4: 38-41), ແລະ ຄວາມຕາຍ (ມັດທາຍ 9:11-25).

ພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ (ບໍ່ປ່ຽນແປງຈັກເທື່ອ)

ກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເຮັບເຣີ 1:12 ກ່າວວ່າ “. . . ພວກເຂົາຈະຖືກປ່ຽນແປງ: ແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງເໝືອນເດີມ, ແລະປີທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ສິ້ນສຸດ”. “ພຣະເຢຊູ ຄຣິດເຈົ້າຊົງເປັນຢູ່ສະເໝີກັນ ທັງໃນເວລາວານນີ້ ວັນນີ້ ແລະສືບໆ ໄປເປັນນິດ.” (ເຮັບເຣີ 13:8). ພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງໃນຄວາມເປັນພຣະເຈົ້ານິລັນດອນຂອງພຣະອົງ, ພຣະລັກສະນະ, ແລະ ແຜນການຂອງພຣະອົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະອົງພຽງປ່ຽນແປງໃນຮູບແບບ ແລະພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ ຕົວຢ່າງ, ພຣະອົງ “ແຕ່ ໄດ້ກັບຊົງຍອມສະລະ ແລະ ຊົງຮັບສະພາບຂ້ອຍຂ້າ. ຊົງຖືກຳເນີດເປັນມະນຸດ” (ຜີລິບປອຍ 2:7).

ພຣະອົງຊົງໃຫ້ອະໄພບາບກຳແລ້ວ

“ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ ນຳເອົາຄົນເປັຍຄົນໜຶ່ງ ນອນຢູ່ເທິງຕຽງນອນ ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນເຫຼົ່ານີ້ ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວແກ່ຄົນເປັຍວ່າ, ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຊິນໃຈເຖິດ; ຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າຮັບການອະໄພແລ້ວ” (ໂຢຮັນ 9:2) ມີພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າທຳນັ້ນທີ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພບາບກຳ (ມກ 2: 5-7; ລູກາ 7: 47-4 49).

ພຣະອົງຈະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວເປັນຄືນມາ

"ດ້ວຍວ່າ, ນີ້ແຫຼະ ແມ່ນຄວາມປະສົງພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄືໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຫັນພຣະບຸດ ແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງນັ້ນມີຊີວິດນິຣັນດອນ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄືນມາສູ່ຊີວິດໃນ ວັນສຸດທ້າຍ." (ໂຢຮັນ 6:40). ນີ້ບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ການເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຮັດໃຫ້ລາຊາໂຮເປັນຄືນມາ (ໂຢຮັນ 11:38-44). ຄົນທີ່ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ ເຖິງຈະເຫນົ້າເປື້ອຍແລ້ວ, ແຕ່ກໍຈະເປັນຄືນມາ, ແລະຈະບໍ່ຕາຍອີກຈັກເທື່ອ (1 ໂກຣິນໂທ 15:52).

ພຣະອົງຈະເຮັດການຕັດສິນນິລັນດອນ

“ເພາະວ່າ ພຣະບິດາເຈົ້າເອງບໍ່ຕັດສິນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ມອບການພິພາກສາ ທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ” (ໂຢຮັນ 5:22).

ລາວຖືກເອີ້ນວ່າ ເອມານູເອນ

“ເບິ່ງແມ່, ຍິງພົມມະຈາຣີຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະຈະເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ເຂົາຈະເອີ້ນຊື່ລູກນັ້ນວ່າ, ເອມານູເອນ.” (ໝາຍຄວາມວ່າ, “ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍ.”)” (ມັດທາຍ 1:23).

ຄໍາຖາມທວນຄືນບົດຮຽນທີ 3 - ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ໃນຕຣີເອກະນຸພາບ, ພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນຜູ້ທີສອງ.
2. ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຈະບໍ່ມີຈຸດສິ້ນສຸດ.
3. ນັບຕັ້ງແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດບັງເກີດເປັນມະນຸດ, ພຣະອົງສາມາດຢູ່ບ່ອນດຽວໃນເວລາດຽວ.
4. ພຣະເຢຊູຄຣິດມີອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ພຣະຄໍາພົບອກພວກເຮົາວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ໃຫ້ອະໄພບາບ. ສິ່ງນີ້ພິສູດວ່າພຣະອົງຄື:
 - ກ. ມະນຸດ
 - ຂ. ປະໂລຫິດ
 - ຄ. ພຣະເຈົ້າ
 - ງ. ຜູ້ທຳນວາຍ
6. ການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດໝາຍຄວາມວ່າ:
 - ກ. ພຣະເຈົ້າກາຍເປັນມະນຸດ
 - ຂ. ນາງມາຣີເປັນຍິງສາວບໍລິສຸດ
 - ຄ. ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ
 - ງ. ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ປ່ຽນແປງ
7. ຫຼັກຄຳສອນຂອງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດມີຄວາມໝາຍວ່າ:
 - ກ. ພຣະເຢຊູໃຊ້ຊີວິດທີ່ດີ
 - ຂ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າ
 - ຄ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເທິງໄມ້ກາງແຂນ
 - ງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາໃນຮູບແບບຂອງມະນຸດ

ຕົ້ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. ພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາຊົງເອີ້ນ ພຣະເຢຊູຄຣິດວ່າ _____.
9. "ບັດນີພວກເຮົາໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າ ພຣະອົງ _____ ທຸກຢ່າງ"
10. "ພວກເຂົາຈະຖືກປ່ຽນແປງ: ແຕ່ພຣະອົງຈະ _____"

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ
 ໂຢຮັນ 1: 3, ເຮັບເຣີ 1:10, ພຣະນິມິດ 22: 13, ມັດທາຍ 9: 6, ໂຢຮັນ 5:27
 ມັດທາຍ 4: 7, ມັດທາຍ 7:22, ມັດທາຍ 11:25, ມັດທາຍ 8: 2, ໂຢຮັນ 5:18,
 ໂຢຮັນ 10: 30-33, ມັດທາຍ 28:19, 2 ໂກຣິນໂທ 13:14,
 ມັດທາຍ 14:33, ມັດທາຍ 28:19, ໂຢຮັນ 10:30, ໂຢຮັນ 14: 9,
 ເອຊາຍີ 9: 6-7.

ບົດຮຽນທີ 4 - ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ພະລັງ ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ?

ບຸກຄົນທີ່ສາມຂອງພຣະເຈົ້າຄື ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີບາງສາສະໜາສອນວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແມ່ນພຣະລັງອໍານາດ ຫລື ອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າບຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່. ຈົ່ງສຶກສາພິສູດຫຼັກຖານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຢ່າງລະມັດລະວັງວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແມ່ນບຸກຄົນ (ບໍ່ພຽງແຕ່ລິດອໍານາດ ຫລື ພະລັງເທົ່ານັ້ນ) ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າ:

ຄໍາແທນນາມທີ່ຖືກໃຊ້ສໍາລັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ໂຢຮັນ 14:26 ແລະ ໂຢຮັນ 16:13 ແມ່ນຄໍາວ່າ "ພຣະອົງ"

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເອີ້ນວ່າ "ຜູ້ເລົ່າໂລມ"

"ແຕ່ພຣະຜູ້ເລົ່າໂລມຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈົ້າ ... " (ໂຢຮັນ 14:26). ເບິ່ງອີກໃນ ໂຢຮັນ 14:16 ແລະ ໂຢຮັນ 15:26. ພະລັງບໍ່ສາມາດເລົ່າໂລມ, ມີພຽງແຕ່ບຸກຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງມີຄວາມຮູ້

ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 2:11 ແລະ ຂໍອີ່ນຽງ, ພວກເຮົາພົບວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງຮອບຮູ້ "ທຸກສິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ" ພະລັງບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກທຸກຢ່າງໄດ້.

ພຣະວິນຍານເຮັດສິ່ງທີ່ມະນຸດຄົນໜຶ່ງສາມາດເຮັດ ໄດ້
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສັ່ງສອນ (ໂຢຮັນ 14:26), ຕິຕຽນ (ໂຢຮັນ 16: 8), ນໍາພາ (ໂຢຮັນ 16:13), ກ່າວ (ກິດຈະການ 13: 2), ແລະ ອ້ອນວອນ (ໂຣມ 8:26).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມີລັກສະນະຂອງຄວາມເປັນບຸກຄົນ
ພຣະອົງຖືກຕົວະ (ກິດຈະການ 5: 3), ເສຍພຣະໄທ (ເອເຟໂຊ 4: 30), ແລະ ດູໝັ່ນ (ມັດທາຍ 12:31).

ພຣະອົງຊົງເປັນນິລັນດອນ

"ຫລາຍກວ່ານັ້ນຈັກພຽງໃດ ພຣະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ
ຜູ້ໄດ້ຊົງຖວາຍພຣະອົງເອງແດ່ພຣະເຈົ້າ. . ." (ເຮັບເຮີ 9:14).

ພຣະອົງຊົງຮອບຮູ້ (ຮູ້ທຸກຢ່າງ)

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງຮູ້ "ຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ" (1 ໂກຣິນໂທ 2: 10-1111).
ພຣະເຢຊູຄຣິດ
ໄດ້ບອກພໍ່ວກລູກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ "ຈະສັ່ງສອນພວກເຈົ້າທຸກສິ່ງ" (ໂຢຮັນ 14:26).

ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ມີອໍານາດສູງສຸດ (ມີອໍານາດບໍ່ຈໍາກັດ)

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມີ "ອໍານາດຂອງຜູ້ສູງສຸດ" ອີງຕາມລູກາ 1:35.

ພຣະອົງຄືຜູ້ຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງທົນ (ຢູ່ທຸກບ່ອນໃນເວລາດຽວກັນ)

ເພງສັນລະເສີນ 139: 7-10 ສອນວ່າ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະໄປສະຫວັນ ຫລືລົງນູະລົກ
ຫລືບ່ອນເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
"ຂ້ານ້ອຍຈະບົບຫົນໄປຈາກວິນຍານຂອງພຣະອົງໄປໄດ້ຢ່າງໃດ? ຫຼື
ຈະຫົນໄປໃສເພື່ອຫຼີກຈາກສາຍຕາຂອງພຣະອົງ?" (ຂໍ້ 7)

ພຣະອົງຊົງຖືກເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ

ໃນພຣະທໍາ ກິດຈະການ 5: 3 ເປໂຕກ່າວຫາອານາເນຍວ່າ ຕົວະຕໍ່ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ"
ແລະໃນຂໍ້ທີ່ສີເວົ້າວ່າ ອານາເນຍບໍ່ໄດ້ "ຕົວະມະນຸດ, ແຕ່ຕົວະພຣະເຈົ້າ." "ບັດນີ້
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຄືພຣະວິນຍານ....."
(2 ໂກລິນໂທ 3:17).

ຄໍາຖາມທົບທວນບົດຮຽນທີ 4 - ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ພຣະພາກທີສາມຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
2. ຄຳວ່າ “ຜູ້ເລົ່າໂລມ” ພິສຸດໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະລັງ.
3. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສອນ ແລະ ກ່າວ.
4. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດມາເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ຄຳວ່າ “ ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດ ” ໝາຍຄວາມວ່າ:

- ກ. ຮູ້ທຸກຢ່າງ
 - ຂ. ສາມາດຢູ່ໃນທຸກແຫ່ງທົນໃນເວລາດຽວກັນ
 - ຄ. ບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ
 - ງ. ມີອຳນາດບໍ່ຈຳກັດ
6. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງຖືກເອີ້ນວ່າ:

- ກ. ພຣະເຈົ້າ
- ຂ. ພະລັງ
- ຄ. ອຳນາດ

7. ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າ "ພຣະອົງ" ສິ່ງນີ້ພິສຸດວ່າ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແມ່ນ:

- ກ. ອິດທິພົນ
- ຂ. ມະນຸດ
- ຄ. ບຸກຄົນ
- ງ. ພຣະເຈົ້າ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. “ບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ແມ່ນ_____ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ” (1 ໂກລົນໂທ 2:11).
9. ອານາເນຍ_____ ຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
10. _____ ໝາຍຄວາມວ່າ ຮູ້ທຸກຢ່າງ

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

ກິດຈະການ 10:38, ໂລມ 15:13,
ປະຖົມມະການ 1:2, ກິດຈະການ 33: 4,
ເພງສັນລະເສີນ 104:30, ມັດທາຍ 28:19,
2ໂກລົນໂທ 13:14
ໂຢຮັນ 15:26, ໂຢຮັນ 16:14,
1ໂກລົນໂທ 6:11
ລູກາ 3: 21-22, ມັດທາຍ 28:19,
ໂຢຮັນ 14:16

ບົດຮຽນທີ 5 - ມະນຸດ

ການຕົກໃນບາບຂອງມະນຸດ

ມະນຸດຄົນທຳອິດທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຄື ອາດາມ ແລະ ຜູ້ຍິງຄົນທຳອິດແມ່ນເອວາ. ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນສວນເອເດັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາທຸກຢ່າງທີ່ອາດາມ ແລະ ເອວາຕ້ອງການ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເສລີພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍໃນສວນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດລອງອາດາມໃນເລື່ອງໜຶ່ງ: "ແລ້ວພຣະເຈົ້າຢາເວ ພຣະເຈົ້າສັງລາວວ່າ, "ໝາກໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຕົ້ນທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ. ເຈົ້າຢ່າກິນໝາກໄມ້ໃນຕົ້ນນັ້ນ; ຖ້າເຈົ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າກໍຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ." (ປະຖົມມະການ 2: 16-17).

ຂໍ້ຫ້າມຂັດຽວທີ່ອາດາມມີຄື ເພິ່ນຕ້ອງບໍ່ກິນຈາກ "ຕົ້ນທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ" ພຣະເຈົ້າທົດລອງອາດາມເບິ່ງວ່າ ເພິ່ນຈະເຊື່ອຟັງຫລືບໍ່.

ອາດາມລຸ້ມເຫຼວໃນການທົດສອບ: "ຜູ້ຍິງເຫັນວ່າ ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນງາມແທ້ ແລະໝາກໄມ້ກໍເປັນຕາຢາກກິນອີຫລີ ທັງຄິດວ່າ ຖ້າຕົນສະຫລາດຂຶ້ນອີກກໍຄົງດີຫລາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງປິດເອົາໝາກໄມ້ມາກິນ ແລ້ວກໍອີ້ນໃຫ້ຜົວຂອງຕົນກິນນຳ ລາວກໍໄດ້ກິນ." (ປະຖົມມະການ 3:6).

ສະນັ້ນ, ອາດາມ

ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ.

ທີ່ມາ: https://filedn.com/ID0GfuMvTstXgqaJfpLL87S/sweet_images/jpg/01/01_Ge_03_02_RG.jpg - ເພື່ອຈຸດປະສົງການສະແດງພາບປະກອບຂອງ ປະຖົມມະການ 3:6

ຜົນສະທ້ອນ

ເມື່ອອາດາມແລະ ເອວາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນບາບ. ອັນນີ້ແມ່ນເວລາທີ່ຄວາມບາບໄດ້ເຂົ້າມາ ໃນໂລກ. “ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຄວາມບາບໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພາະດ້ວຍມະນຸດຄົນດຽວ ແລະຄວາມ ຕາຍກໍໄດ້ເກີດມາຍ້ອນຄວາມຜິດບາບນັ້ນ. ຢ່າງນັ້ນແຫຼະ ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ລາມໄປເຖິງມະນຸດ ທຸກຄົນ ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ.” (ໂລມ 5:12). ປະຕູແຫ່ງຄວາມບາບທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກຍັງໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນອາດາມແລ້ວວ່າ “ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍແນ່ ນອນ” ຖ້າລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄໍາສັ່ງດັ່ງກ່າວ. ບັດນີ້ ອາດາມມີບາບ ແລະທຳມະຊາດຂອງຄວາມບາບ. ອີກບໍ່ດົນກໍມີ “ລູກຊາຍທີ່ຄືກັບຕົວເອງ, ຮູບແບບດຽວກັນ” (ປະຖົມມະການ5:3) ເນື່ອງຈາກບາບຂອງອາດາມ, ຄົນທຸກຄົນເກີດມາກໍມີທຳມະຊາດຂອງຄວາມບາບ. (“ເພາະການບໍ່ເຊື່ອ ຟັງຂອງອາດາມ ມະນຸດຄົນດຽວ ທຸກຄົນຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນບາບ.”) ຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມະນຸດດີ ແລະພຽງແຕ່ ພວກເຮົາສ້າງສະພາບແວດລ້ອມເພື່ອໃຫ້ຄວາມດີຂອງມະນຸດປະກົດອອກມາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ, ເນື່ອງຈາກທຸກຄົນເກີດມາພ້ອມກັບທຳມະຊາດອັນເສື່ອມໂຊມ ແລະ “ພວກເຂົາຢູ່ຫ່າງຈາກ ຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ເອເຟໂຊ 4:18).

ສະພາບຂອງມະນຸດ

ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນບາບຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. “ຕາມທີ່ມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ, “ບໍ່ມີ ຄົນຊອບທຳຈັກຄົນໜຶ່ງຄົນດຽວ” (ໂຣມ 3:10) ບໍ່ວ່າຈະຮັ່ງມີ ຫລືຍາກຈົນ, ມີຊື່ສຽງ ຫລື ບໍ່ມີ, ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນບາບໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າ. “ດ້ວຍວ່າ, ທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ແລະ ຂາດຈາກພຣະຮັດສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າ; ” (ໂຣມ 3:23). ປະຈຸບັນທົ່ວໂລກໄດ້ “ຜິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ” (ໂຣມ 3:19). ບາງສາສະໜາສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີມະນຸດຊາຍ ຫຼືຍິງບໍ່ລືສຸດທີ່ມີຊີວິດທີ່ດີກວ່າຄົນອື່ນ ທັງໝົດ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງຈາກມູມຸມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ແຕ່ທຸກຄົນໄດ້ ຫັນຫົນຈາກພຣະເຈົ້າ ພາກັນເປັນຄົນຊົ່ວໄປໝົດ ຜູ້ເຮັດການດີບໍ່ມີຈັກຄົນດຽວ” (ໂຣມ 3:12). ມັນເປັນເລື່ອງບົກກະຕິທີ່ຈະໄດ້ຍິນຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ ແລະ ທາງການເມືອງເວົ້າເຖິງຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ (ບໍ່ວ່າເຊື່ອຊາດ, ສັນຊາດ, ສາດສະໜາ, ແລະ ອື່ນໆ) ແມ່ນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າ ຄຳຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ນຳທາງ ສາສະໜາບາງຄົນໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງ: “ເຈົ້າທັງຫຼາຍມາຈາກພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຄືມານຮ້າຍ, ພວກເຈົ້າຢາກປະຕິບັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງພໍ່ເຈົ້າ” (ໂຢຮັນ 8:44). ໃນການສຶກສາຕໍ່ໄປນີ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະຄໍາພີສອນກ່ຽວກັບວິທີທີ່ ພວກເຮົາຈະສາມາດກາຍເປັນລູກພຣະເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ບໍ່ມີໃຜເກີດມາເປັນລູກ ຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ ແລະ ການເຄັ່ງຄັດສາສະໜາ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງກ່າວວ່າ ຜູ້ນຳທາງ ສາສະໜາໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງແມ່ນລູກຂອງມານຮ້າຍ.

ພຣະຄໍາພີບໍ່ພຽງແຕ່ບອກວ່າ ພວກຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າ
 ເປັນລູກຂອງມານ, ແຕ່ຍັງສອນວ່າ ຊາຕານເປັນ "ພຣະເຈົ້າຂອງໂລກນີ້" (2 ໂກຣິນໂທ 4:4).
 ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນໂລກກໍາລັງຕິດຕາມມານ
 ຮ້າຍຊຶ້ງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດມືດມົນ ແລະ
 ຫົວໃຈຂອງມະນຸດກໍຊົ່ວມົວມອງ. ແມ່ນແຕ່ໃນເວ
 ລາເວົ້າກັບສາວົກຂອງພຣະອົງເອງ, ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພວກເຈົ້າເຮັດຊົ່ວ,"
 ມະນຸດອາດປະຕິບັດສາສະໜາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ເບິ່ງຄືມີສິນທໍາ ແຕ່ອີງຕາມ
 ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນບາບ. ໂລມ 7:18 ປະກາດວ່າ ເພາະເຮົາຮູ້
 ວ່າໃນຕົວເຮົາ ຄືໃນສັນດານມະນຸດນັ້ນ ບໍ່ມີການດີຈັກຢ່າງຢູ່ນໍາ." ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້,
 ຈິ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ມະນຸດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບທໍາມະຊາດບາບຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈໄດ້.
 ສິ່ງສໍາຄັນຄືຈິໄວ້ວ່າ ມະນຸດມີບັນຫາສອງຢ່າງ. ບັນຫາທໍາອິດຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ທຸກໆ
 ຄົນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ບັນຫາທີ
 ສອງຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນເກີດມາພ້ອມກັບທໍາມະຊາດຄວາມບາບ. ດັ່ງນັ້ນ,
 ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດສາມາດຄວບຄຸມ
 ຕົນເອງຈາກການເຮັດບາບໂດຍຜ່ານການສອນທາງສາດສະໜາ ຫຼືທາງສິນລະທໍາ,
 ມະນຸດກໍຍັງມີລັກສະນະທຸ່ງມະຊາດຂອງ
 ຄວາມບາບຢູ່. ເພາະສະນັ້ນ, ໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າລາວຍັງເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະມີຄວາມຜິດຢູ່.

ຄໍາຖາມທົບທວນບົດຮຽນທີ 5 - ມະນຸດ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ອາດາມເປັນຄົນບາບຕັ້ງແຕ່ເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງລາວ.
2. ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນຄົນບາບເມື່ອລາວກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ.
3. ໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ.
4. ຊາຕານເປັນພຣະເຈົ້າຂອງໂລກນີ້.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ພຣະເຈົ້າທົດລອງອາດາມ:
 - ກ. ເພື່ອເບິ່ງວ່າ ລາວຈະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່
 - ຂ. ເພື່ອທົດລອງບັນຍາຂອງລາວ
 - ຄ. ເພື່ອທ້າທາຍຊາຕານ
 - ງ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອາດາມທຸກທໍລະມານ
6. ລູກຫຼານຂອງອາດາມ, ຕົວຢ່າງ:
 - ກ. ເຊື່ອຟັງຫຼາຍກວ່າອາດາມ
 - ຂ. ເກີດໃນຮູບແບບຂອງອາດາມ
 - ຄ. ໄດ້ຖືກທົດລອງຄືກັນກັບອາດາມ
 - ງ. ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບາບຂອງອາດາມ
7. ຫຼາຍຄົນຄິດຜິດ ຄິດວ່າ:
 - ກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ ແລະ ເອວາ
 - ຂ. ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ
 - ຄ. ມະນຸດທຸກຄົນເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ
 - ງ. ມະນຸດມີທໍາມະຊາດບາບ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. "ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຕົນທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ. ເຈົ້າ_____ກິນໝາກໄມ້ໃນຕົ້ນນັ້ນ"
9. "ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, _____ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພາະດ້ວຍມະນຸດຄົນດຽວ ແລະ ຄວາມຕາຍກໍໄດ້_____ມາຍ້ອນຄວາມຜິດບາບນັ້ນ"
10. "ຕາມທີ່ມີຄໍາຂຽນໄວ້ວ່າ" ບໍ່ມີ_____ຊອບທໍາ, ບໍ່ມີ, ບໍ່ມີພຽງແຕ່ໜຶ່ງດຽວ "

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

ມັດທາຍ 7:21-23,
2 ໂກລິນໂທ 11:14-15,
2 ຕີໂມທຽວ 3:1-5
ປະຖົມມະການ 3:12-13, ປະຖົມມະການ 3:14-19,
ປະຖົມມະການ 3:19, ໂລມ 5:12
ເອຊາຍາ 64:6, ໂລມ 8:7-8,
ເພງສັນລະເສີນ 14:1-3, ໂລມ 3:10-12
1 ກະສັດ 8:46, ສຸພາສິດ 20:9,
ບັນຍາຈານ 7:20

ບົດຮຽນ 6 - ການລົງໂທດຂອງຄວາມບາບ

ການລົງໂທດ ຫລື ວິໄນ?

ໃນບົດຮຽນທີ່ຫ້າພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າມະນຸດທຸກຄົນເກີດມາພ້ອມກັບທຳມະຊາດທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນບາບໂດຍຄວາມປະສົງຂອງ

ຕົນເອງ. ບັນດາລູກໆ ຂອງເອວາກໍເປັນຄົນບາບ. ພວກເຂົາຕົວະຍົວະ, ໂກງ, ລັກ ແລະ ກຽດຊັງທັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສອນໃຫ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ຕອນນີ້ພວກເຮົາ

ຈະພິຈາລະນາເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ບາບນຳມາໃຫ້. ແນ່ນອນ,

ມັນມີຜົນສະທ້ອນຕາມທຳມະຊາດຂອງບາບ. ໃນຖານະເປັນເດັກນ້ອຍ ພໍ່ແມ່ຂອງ

ພວກເຮົາອາດຈະຕິພວກເຮົາຖ້າພວກເຮົາຕົວະ. ຖ້າພວກເຮົາຖືກຈັບໃນຂະນະລັກເຄື່ອງ,

ພວກເຮົາຈະພົບກັບບັນຫາຕາມກົດໝາຍປະເທດພວກເຮົາ. ເຖິງ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການລົງໂທດບາບແບບເຕັມຮູບແບບແມ່ນຍັງຢູ່ໃນອະນາຄົດ.

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງບໍລິສຸດ

ພຣະພິໄລດຂອງພຣະອົງຕ້ອງມາເທິງທຸກຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເສຍພຣະໄທ.

ການລົງໂທດຂອງບາບບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່

ພຣະເຈົ້າປະຕິບັດວິໄນກັບພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າອາດຈະໃສ່ວິໄນດ້ວຍຄວາມຮັກ

ເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂ (ເຮັບເຮີ 12: 6). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການລົງໂທດ

ບາບແມ່ນມາຈາກຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນພຣະປະສົງທີ່ຈະລົງໂທດ,

ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂຄົນບາບ.

ເມື່ອຄາດຕະກອນຈະຖືກປະຫານຊີວິດ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂລາວ,

ແຕ່ໃຫ້ລາວຖືກໂທດບາບຂອງລາວ. ໃນທ່ານອງດຽວກັນ, ກໍມີການລົງໂທດ

ສຳລັບການເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ.

ໂທດປະຫານຊີວິດ

ໂລມ 6:23 ກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງການລົງໂທດ ສຳລັບບາບ:

"ຄຳຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ." ໂທດຂອງຄວາມບາບຄືຄວາມຕາຍ.

ໂທດປະຫານຊີວິດນີ້ມີສາມດ້ານ. ຕາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຕາຍທາງດ້ານວິນຍານ, ແລະ

ຄວາມຕາຍນິລັນດອນ.

ມັນເປັນສາມັນສຳນຶກທີ່ທຸກຄົນຮູ້ຢູ່ວ່າ ວັນໜຶ່ງຕົນເອງຕ້ອງຕາຍ. ຍ້ອນຫຍັງ?

ນີ້ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂທດປະຫານຊີວິດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບມະນຸດຊາດຍ້ອນ

ບາບ. ຫຼັງຈາກອາດາມໄດ້ເຮັດບາບ, ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ

"ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກໜັກຈົນເຫຼືອໄຫວໄຄຍ້ອຍອອກມາ; ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ດິນເກີດຜົນພຽງພໍລ້ຽງ

ຊີວິດເຈົ້າ. ຈົນກວ່າເຈົ້າຄືນໄປສູ່ດິນທີ່ເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ; ເຈົ້າຖືກສ້າງມາແຕ່ດິນ

ເຈົ້າຈະຄືນໄປເປັນດິນອີກ." (ປະຖົມມະການ3:19). ມະນຸດຊາດແມ່ນ

ຢູ່ພາຍໃຕ້ໂທດຂອງຄວາມຕາຍທີ່ຈິດວິນຍານຖືກແຍກອອກຈາກຮ່າງກາຍແລະຮ່າງກາຍຖືກ

ວາງລົງໃນພື້ນດິນ (ຫຼືບໍ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ຊາຍເລືອກເອົາຮ່າງ

ກາຍທີ່ບໍ່ມີຊີວິດດຽວນີ້). ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍນີ້ວ່າ

"ຄວາມຕາຍທີ່ໄປຂອງມະນຸດທຸກຄົນ" (ຈິດເຊັນບັນຊີ 16:29).

ໂທດຂອງບາບບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານດ້ວຍ. ອັນນີ້ແມ່ນການແຍກຈິດວິນຍານຈາກພຣະ

ເຈົ້າ. ເອເຟໂຊ 2:1 ປະກາດວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນຕາມທຳມະຊາດແລ້ວແມ່ນ

"ຕາຍໃນການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ບາບ." ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ "ມະນຸດຕາຍຕໍ່ຄວາມ

ຜິດບາບ” ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຂົາຖືກແຍກອອກຈາກການຊົງສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າ (ເອເຟໂຊ 2: 5). ພຣະຄໍາພິສອນວ່າ ມະນຸດ “ ໂດຍທໍາມະຊາດ ເປັນລູກແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ” ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຊອບຈາກພຣະເຈົ້າ (ເອເຟໂຊ 2: 3).

ມະນຸດໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ “ໂດຍທີ່ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາມືດມົນໄປ ແລະພວກເຂົາຢູ່ຫ່າງຈາກຊີວິດຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫດຄວາມຮູ້ເທົ່າບໍ່ເຖິງການ ທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວພວກເຂົາ ອັນເນື່ອງຈາກໃຈແຂງກະດ້າງຂອງພວກເຂົາ.” (ເອເຟໂຊ 4:18).

ຄວາມຕາຍນິລັນດອນ

ຢ່າງທີສາມ, ການລົງໂທດຂອງບາບຄືຄວາມຕາຍນິລັນດອນ. ຄວາມຕາຍນິລັນດອນຄືການແຍກນິລັນດອນຂອງຈິດວິນຍານຈາກພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍແມ່ນຄວາມຕາຍຄັ້ງທໍາອິດ ແລະ ຄວາມຕາຍນິລັນດອນຄືຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. "ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍຣະນາ ກໍໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງໃນບຶງໄຟ. ບຶງໄຟນີ້ແຫຼະ ເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ” (ພຣະນິມິດ 20:14) ນີ້ແມ່ນສະພາບການສຸດທ້າຍ ແລະນິລັນດອນຂອງຜູ້ທີ່ທົນທຸກທໍລະມານຈາກການ ລົງໂທດຂອງບາບ. ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ໝາຍເຖິງການທໍາລາຍ “ ທັງຮ່າງກາຍ ແລະຈິດວິນຍານໃນໄຟນາລົກ” (ມັດທາຍ 10:28), ການລົງ ໂທດນີ້ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບ “ໄຟນິລັນດອນ” ດັ່ງທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງ“ ຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມຈິບຫາຍຕະຫຼອດໄປຈາກທີ່ປະທັບຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈາກພຣະສະຫງ່າຣາສີແຫ່ງລິດອໍານາດຂອງພຣະອົງ” (ມັດທາຍ 25:41, 2 ເທຊະໂລນິກ 1: 9).

ທີ່ມາ: https://filedn.com/ID0GfuMvTstXgqaJfpLL87S/sweet_images/jpg/66/66_Re_21_01_RG.jpg - ສໍາ ລັບຈຸດປະສົງການປຽບທຽບຂອງບາບເທົ່ານັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິງແຫຼ່ນໄດ້ຊັດເຈນວ່າ ມັນມີຜົນສະທ້ອນຕາມມາທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມບາບ. "ການຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າ ອົງຊົງຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຍ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ." (ເຮັບເລີ 10:31) ຄວາມຕາຍນິລັນດອນແມ່ນຄວາມທຸກທໍລະມານນິລັນດອນ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບັນເທົາ. "ສ່ວນຄົນຂີ້ຍ້ານ, ຄົນທໍລະຍົດ, ຄົນປະເພດໃນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດໜ້າຊັງ, ຜູ້ຂ້າຄົນ, ຄົນປະເພດຜິດສິນທໍາທາງເພດ, ຄົນໃຊ້ເວດມົນຄາຖາ, ຄົນຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາຣົບ ແລະຄົນຂີ້ຕົວະທຸກຄົນນັ້ນ ມໍຣະດົກຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນບຶງໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່

ບົນກັບມາດ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ" (ພຣະນິມິດ 21:8) ໃຫ້ສັງເກດ ພຣະນິມິດ 21:8 ລວມ "ຄົນຂີ້ຕົວະ" ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. ຕັ້ງແຕ່ພຣະຄໍາພີສອນວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ ແລະ ຕົວະ, ພວກເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດສະຫຼຸບວ່າ ຕາມທໍາມະຊາດແລ້ວ ມະນຸດທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃຕ້ການລົງໂທດຂອງບາບ.

ຄໍາຖາມທົບທວນບົດຮຽນທີ 6 - ການລົງໂທດຂອງຄວາມບາບ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ຜົນສະທ້ອນຂອງຄວາມບາບບໍ່ຮ້າຍແຮງຫຼາຍປານໃດ.
2. ຄໍາຈ້າງຂອງຄວາມບາບຄືຄວາມຕາຍ.
3. ການລົງໂທດຂອງບາບລວມທັງຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທາງວິນຍານ.
4. ຫລາຍໆ ຄົນຈະເຫັນພຣະຫັດທີ່ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະເຈົ້າແທນທີ່ຈະເປັນຄວາມຮັກ.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດບາບແນ່ນອນເພາະວ່າພຣະອົງ:
 - ກ. ໂຫດຮ້າຍ
 - ຂ. ບໍລິສຸດ ແລະ ທ່ຽງທໍາ
 - ຄ. ໃຈຮ້າຍງາຍ
 - ງ. ມີຄວາມເມດຕາ
6. ສາເຫດສູງສຸດຂອງການຕາຍຝາຍຮ່າງກາຍຄື:
 - ກ. ກິນອາຫານທີ່ບໍ່ດີ
 - ຂ. ເຖົ້າແກ່
 - ຄ. ການຂາດຄວາມເຊື່ອ
 - ງ. ການສາບແຊ່ງຕໍ່ມະນຸດ ອັນເປັນຜົນມາຈາກຄວາມບາບຂອງອາດາມ
7. ຄວາມຕາຍນິລັນດອນຄື:
 - ກ. ການທີ່ຈິດວິນຍານຖືກແຍກຈາກພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ
 - ຂ. ທຸກທໍລະມານໃນນາລົກອາເວລາ
 - ຄ. ການສູນພັນ
 - ງ. ບໍ່ແມ່ນຄໍາສອນໃນພຣະຄໍາພີ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງວ່າງ

8. ມັກຈະມີຜົນສະທ້ອນຕາມທໍາມະຊາດຕາມມາໃນການເຮັດບາບໃນຊີວິດນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການລົງໂທດຂອງບາບກໍາແມ່ນ ຍັງຢູ່ໃນອະນາຄົດ
9. ໂທດຂອງບາບຄື _____
10. ຄວາມຕາຍຝ່າຍຈິດວິນຍານຄື ການທີ່ຈິດວິນຍານ _____ ຈາກພຣະເຈົ້າ

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

ຢາໂກໂບ 2:26, ບັນຍາຈານ 12:14,
ປະຖົມມະການ 2:17, ໂລມ 5:12,
ໂລມ 2:16, ລູກາ 16: 19-31,
1 ຂ່າວຄາວ 16:33, ໂຢຮັນ 5:22,
ກິດຈະການ 17:31, ມັດທາຍ 13:42, ມັດທາຍ
25:30, ໂລມ 3:19

ບົດຮຽນທີ 7 - ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດ

ຂ່າວປະເສີດ

ໃນບົດຮຽນທີ່ຫ້າ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ຜູ້ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ. ບົດຮຽນທີ່ຫົກໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າຄວາມ ບາບເຮັດໃຫ້ມີການລົງໂທດທີ່ຮ້າຍແຮງ - ຄວາມທຸກທໍລະມານນິລັນດອນໃນນາລົກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕອນນີ້ພວກ ເຮົາກໍາລັງກ້າວໄປ ສູ່ຂ່າວດີ! ໃນບົດຮຽນນີ້ ພວກ

ເຮົາຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຮັກອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບມະນຸດຊາດ.

"ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະອົງຊົງຮັກພວກ ເຮົາຫລາຍເທົ່າໃດ ຄືຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມຕາຍແທນເຮົາທັງຫລາຍ. ໂຮມ 5:8" (ໂຮມ 5: 8) ຂ່າວດີໃນພຣະ

ຄໍາພີຄືການທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ແທນບາບກໍາຂອງຂ້ອຍ ແລະຂອງເຈົ້າ. ຫຼາຍຄົນຄິດວ່າ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ສະເດັດມາໃນໂລກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງ

ຫລືສອນພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ໃນການດໍາລົງຊີວິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງການກໍາເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນເພື່ອພຣະອົງ

ຈະຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ. ມີຫລາຍສາດສະໜາທີ່ອ້າງວ່າ ມີການສອນສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນປະທານໂດຍຜູ້ ສັກສິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ມີພຽງພຣະຄໍາພີທີ່ບອກພວກເຮົາວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາໃນໂລກ ແລະຕາຍເພື່ອຄວາມຜິດ

ບາບຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູຄຣິດ "ພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍແລ້ວ ເພາະບາບກໍາຂອງພວກເຮົາ

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທໍາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ". (ໂຮມ 4:25).

ຄວາມຈໍາເປັນຂອງໄມ້ກາງແຂນ

ຈາກທັດສະນະຂອງມະນຸດ ເລື່ອງການຄົງຂອງພຣະຄຣິດອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າ ເປັນຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ບໍ່ດີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈາກທັດສະນະ ຂອງພຣະເຈົ້າ

ມັນຈໍາເປັນສໍາລັບຄວາມລອດຊ່ອງມະນຸດ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າ

ພຣະເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕາຍຂອງພຣະຄຣິດ.

"ເລື່ອງຄວາມຕາຍຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ

ເປັນເລື່ອງໄງ່ສໍາລັບພວກທີ່ກໍາລັງຈົບຫາຍໄປ, ແຕ່ສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ກໍາລັງຮັບຄວາມພົ້ນນັ້ນ ຖືວ່າ ເປັນຮິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ" (1 ໂກຣິນໂທ 1:18)

ມັນບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະສອນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເຊັ່ນ ການກໍາເນີດ, ຄໍາສອນ, ຕົວຢ່າງທີ່ດີ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເນັ້ນໜັກເຖິງເຫດການທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງມະນຸດ - ຄືການຖືກຄົງຂອງພຣະຄຣິດ. "ແຕ່ສໍາລັບພວກເຮົາແລ້ວ ພວກເຮົາປະກາດເລື່ອງພຣະຄຣິດ

ຜູ້ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ອັນເປັນເລື່ອງທີ່ພວກຍິວຊຸນສະດຸດ ແລະເປັນເລື່ອງທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖືວ່າໄງ່," (1 ໂກຣິນໂທ 1:23).

ພຣະເຢຊູຄຣິດຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈອັນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສໍາລັບມະນຸດ.

"ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະເຢຊູເຈົ້າກໍເລີ່ມອະທິບາຍໃຫ້ພວກສາວົກຟັງ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

ແລະຕ້ອງຮັບຄວາມທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກຈາກພວກເຖົ້າແກ່ ພວກຫົວໜ້າປະໂຫຍດ
 ແລະພວກທຳມະຈານ, ເຮົາຈະຖືກຂ້າ
 ແຕ່ໃນວັນຖ້ວນສາມເຮົາຈະເປັນຄົນມາຈາກຕາຍສູ່ຊີວິດ". (ມັດທາຍ 16:21)
 ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດພາດ, ແຕ່ແມ່ນຄວາມຈຳເປັນ."
 'ບຸດມະນຸດຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງບັນດາຄົນບາບ ແລະຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
 ແລ້ວໃນວັນຖ້ວນສາມກໍຈະເປັນຄົນມາສູ່ຊີວິດ.' (ລູກາ 24:7).

ຄວາມໝາຍຂອງໄມ້ກາງແຂນ

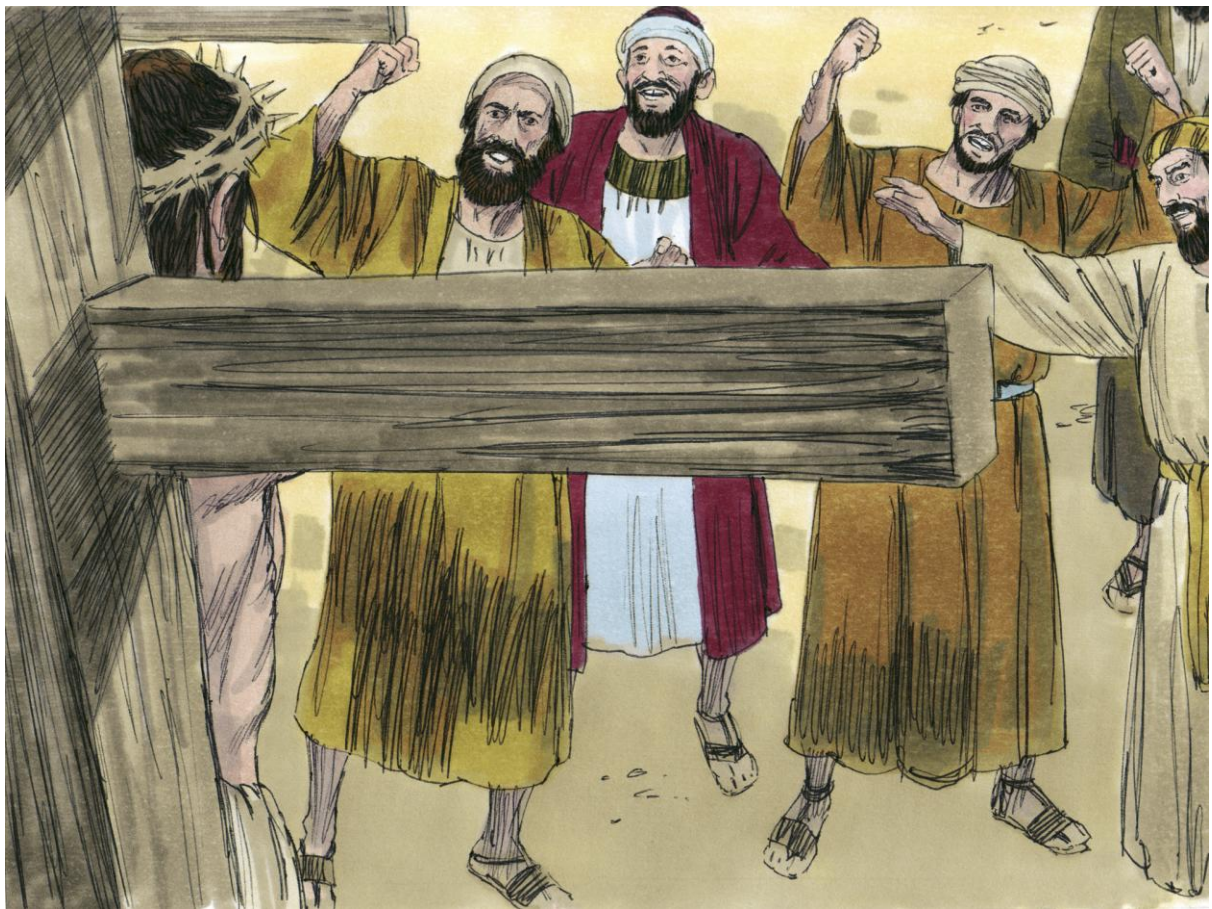
ເບິ່ງຫຍັງພຣະຄຣິດຈຶ່ງສິ້ນພຣະຊົນ? ພຣະຄຳພີສອນຢັ້ງເຊີຍວ່າ ພຣະອົງຊົງສິ້ນພຣະຊົນ
 ເພື່ອເປັນຄຳໄຖ່ບາບຂອງພວກ ເຮົາ."ພຣະຄຣິດ ໄດ້ສິ້ນພຣະ ຊົນເພື່ອພວກເຮົາ". . .
 "ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບຂອງພວກເຮົາ".
 ."ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງຮັບບາບ ເພື່ອພວກເຮົາ" ...ຜູ້ທີ່ບໍ່
 ໄດ້ຫວັງແມ່ນແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ,
 ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາໝົດທຸກຄົນ".. . "ພຣະຄຣິດ ຍັງໄດ້ຊົງຮັກພວກເຮົາ,
 ແລະໄດ້ຊົງປະ ທານພຣະອົງເອງເພື່ອພວກເຮົາ") ພຣະເຊຍຊູຄຣິດບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນບາບ
 ແລະບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມຕາຍ. ພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອການບາບ
 ຂອງຂ້າພຣະເຈົ້າ, ຂອງທ່ານ ແລະຄົນອື່ນໆ.
 ພຣະເຈົ້າຊົງທ່ຽງທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ. ສະນັ້ນ, ພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເບິ່ງຂ້າມ
 ຫລືປະຕິເສດຄວາມບາບ. ເມື່ອມີການກະທຳຜິດທາງອາຊະຍາ ກຳ,
 ກົດໝາຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດຕ້ອງຖືກລົງໂທດ. ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
 ໄດ້ຈ່າຍຄ່າໄຖ່ທັງໝົດທີ່ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງ.
 ຜູ້ພິພາກສາຈະບໍ່ພໍໃຈຈົນກວ່າການລົງໂທດທີ່ຍຸດຕິທຳຂອງການຮຽກຮ້ອງທີ່ຜິດຈະເກີດຂຶ້ນ. ພຣະ
 ເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ຊົງພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງ (ປະນີປະນອມ)
 ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ("ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ບາກົດນັ້ນ
 ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ໄຖ່ໂທດແທນບາບກຳ ໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ" - ໂຣມ
 3:25). ບາງຄັ້ງ ພຣະເຊຍຊູຄຣິດຖືກກ່າວເຖິງໃນຖານະເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ.
 ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນໄດ້ນຳເອົາການໄຖ່. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ
 ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບການຊົງພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບພວກເຮົາໂດຍຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ.
 ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ຫລືບົດປ່ອຍພວກເຮົາ: ບົດປ່ອຍພວກເຮົາ:

- 1) ຈາກການລົງໂທດຂອງກົດບັນຍັດ
 "ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງໄຖ່ພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການສາບແວ່ງຂອງກົດບັນຍັດ
 ໂດຍການທີ່ພຣະອົງຊົງຍອມຖືກສາບແວ່ງແທນພວກເຮົາ: ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ,
 "ທຸກຄົນທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ ກໍຖືກສາບແວ່ງແລ້ວ." (ຄາລາຕາຍ 3:13).
- 2) ຈາກກົດໝາຍຂອງມັນເອງ "ດັ່ງນັ້ນ ຜົນງານທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີ້ນ
 ພວກເຮົາໄດ້ຕາຍຈາກກົດບັນຍັດ ໂດຍພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. . ." (ໂຣມ 7: 4).
- 3) ຈາກອຳນາດຂອງຄວາມບາບ "ພວກເຮົາຮູ້ສຶງນີ້ແລ້ວວ່າ
 ຊີວິດເກົ່າຂອງພວກເຮົານັ້ນ ໄດ້ຖືກຄຶງໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວ
 ແລະຊີວິດເກົ່າຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງບາບກຳນັ້ນ ຈະຖືກທຳລາຍເສຍ. . ." (ໂຣມ 6: 6).

ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອທຸກຄົນ

ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນຂ່າວດີສຳລັບມະນຸດ ແລະມັນເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດແທ້ໆ.
 ໂດຍສະເພາະ ການຕາຍຂອງພຣະອົງແມ່ນສຳລັບມະນຸດທຸກຄົນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະຫລະພຣະອົງເອງ
 ເພື່ອເປັນຄຳໄຖ່ມະນຸດທຸກຄົນ ຊຶ່ງການນີ້ໄດ້ກ່າວເປັນຄຳພະຍານໃນເວລາອັນເໝາະສົມ. "(1

ຕີໂມທງວ 2:6). "ເພາະວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍແລ້ວ ເພື່ອນຳຄວາມລອດພົ້ນມາໃຫ້ຄົນທັງບຸວງ." (ຕີໂຕ 2:11).
 ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ສຳລັບມະນຸດບາງຄົນທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າໂທດຂອງຕົນເອງ? ແມ່ນແລ້ວ,
 ມັນເປັນໄປໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
 ສິ່ງນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານນິລັນຸດອນໃນນາລົກ
 ເນື່ອງຈາກການລົງໂທດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນຜູ້ເປັນຫນີ້ບໍ່ສາມາດຈະສົດເຊີຍໄດ້ໂດຍຄົນທີ່ບໍ່ສົມບູນແ
 ບບ, ຂອງຖວາຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບາບ. ມັນສຸດຍອດຫຼາຍແທ້ໆ
 ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຈ່າຍຄ່າໄຖ່ບາບສຳລັບພວກເຮົາ!
 ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ນັ້ນທີ່ສາມາດຈ່າຍຄ່າໄຖ່ໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເພາະພຣະອົງບໍ່ມີບາບ
 ແລະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດຢ່າງເຕັມບໍລິບູນ.

ທີ່ມາ: https://filedn.com/ID0GfuMvTstXgqaJfpLL87S/sweet_images/jpg/40/40_Mt_27_13_RG.jpg -
 ເພື່ອຈຸດປະສົງການສະແດງພາບປະກອບຂອງການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ

ຄໍາຖາມທົບທວນ ບົດຮຽນທີ 7 - ຄວາມຕາຍຂອງພຣະຄຣິດ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ມະນຸດເກືອບທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ.
2. ພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າ ການຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ການແຂນຂອງພຣະຄຣິດເປັນຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ບໍ່ດີ.
3. ພຣະເຢຊູຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໂຖ່ໂທດສໍາລັບບາບກໍາຂອງພວກເຮົາ.
4. ໂມເຊເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຮົາ.

ແບບປາລະໄນ

5. ທາງເລືອກຂອງມະນຸດປະກອບມີ:
 - ກ. ລະມັດລະວັງທີ່ຈະບໍ່ເຮັດບາບຈັກເທື່ອ
 - ຂ. ຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າອາດຈະແກ້ບາບກໍາສ່ວນໃຫຍ່
 - ຄ. ຈ່າຍຄ່າໂຖ່ໂທດບາບກໍາໂດຍການທໍລະມານຊົ່ວນິລັນດອນໃນນາລົກ
 - ງ. ເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ຈ່າຍຄ່າໂຖ່ສໍາລັບບາບຂອງພວກເຮົາແລ້ວ
6. ຂ່າວດີໃນພຣະຄໍາພີຄື:
 - ກ. ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບກໍາຂອງພວກເຮົາ
 - ຂ. ພຣະເຈົ້າຈະເບິ່ງຂ້າມບາບກໍາຂອງພວກເຮົາ
 - ຄ. ໂດຍຜູ້ນຖານແລ້ວ ມະນຸດເປັນຄົນດີ
 - ງ. ພຣະເຈົ້າຊົງມີຄວາມກະລຸນາເກີນໄປທີ່ຈະລົງໂທດບາບກໍາ
7. ພຣະເຢຊູຄຣິດ:
 - ກ. ປະຫລາດໃຈຫລາຍເມື່ອມະນຸດມາຄຶງພຣະອົງ
 - ຂ. ພະຍາຍາມຫລີກລ້ຽງການຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ
 - ຄ. ຫວັງວ່າ ຄໍາສອນຂອງພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດກາຍເປັນຄົນດີໄດ້
 - ງ. ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະຍອມຕາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈເພື່ອບາບຂອງພວກເຮົາ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ເບິ່ງຂ້າມຄວາມບາບ ເພາະວ່າ ພຣະອົງເປັນ_____ແລະ_____.

9.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖວາຍຕົວພຣະອົງເອງເປັນຄ່າໂຖ່ສໍາລັບ_____.

10. ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນບາບ, ແຕ່ພຣະຄຣິດ_____ ສໍາລັບພວກເຮົາ.

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

ເອເຟໂຊ 1: 7, ໂກໂລຊາຍ 1:14, ເອຊາຍາ 53: 8, ດານີເອນ 9:26, ເອຊາຍາ 53: 6, ກິດຈະການ 2:23, ມັດທາຍ 27:35, ມາລະໂກ 15:24, ໂຢຮັນ 10: 17-18, ເຮັບເຮີ 9:22, 1 ໂກຣິນໂທ 15: 3-4, ໂຮມ 3:25, ໂຮມ 5: 6, 2 ໂກຣິນໂທ 5:14, ເອເຟໂຊ 5:25, ເຮັບເຮີ 12:2

ບົດຮຽນທີ 8 - ຄວາມພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ

ໃນບົດຮຽນທີ່ຫ້າ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສັ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ. ບົດຮຽນທີ່ຫົກໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າ ບາບກໍາ ເຮັດໃຫ້ເກີດການລົງໂທດທີ່ຮ້າຍແຮງ - ຄວາມທຸກທໍລະມານນິລັນດອນໃນນາລົກ. ມີຂ່າວປະເສີດໃນບົດຮຽນທີ່ເຈັດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໂຖ່ໂທດສໍາລັບບາບກໍາຂອງພວກເຮົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າ

ພຣະຄຣິດຊົງຕາຍເພື່ອບາບຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ພຣະຄໍາພີສອນວ່າ ມະນຸດຫຼາຍຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະໄພບາບກໍາຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ຊົນທັງຫຼາຍຈະທົນທຸກທໍລະມານໃນນາລົກຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

ແມ່ນໃຜຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນຈາກນາລົກແດ່? ທ່ານຈະລອດພົ້ນຈາກນາລົກໄດ້ແນວໃດ? ໂດຍທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ມະນຸດທຸກຄົນຮູ້ດີເຖິງບັນຫາບາບກໍາ

ແລະຄວາມຕ້ອງການຄວາມລອດພົ້ນຈາກບາບກໍາຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນພວກເຂົາອາດຈະຮູ້ສຶກຜິດ, ຕົກຕໍ່າ, ໂດດດ່ຽວ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ, ສິ້ນຫວັງ, ພາຍໃນເປົ່າວ່າງ, ແລະອື່ນໆ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ

ມະນຸດຈຶ່ງກໍາລັງຊອກສະແຫວງຫາຄວາມລອດພົ້ນຈາກບັນຫາ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກໃນແງ່ລົບຂອງພວກເຂົາ. ບາງຄົນກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຽງພໍ ທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ບັນຫາແມ່ນຄວາມບາບທີ່ແຍກພວກເຂົາອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ຕໍ່

ໄປນີ້ແມ່ນບາງວິທີທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼືຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຂົາ:

- 1) ສາສະໜາ, ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ການປະຕິບັດສາດສະໜາໃດໜຶ່ງຈະມີຜົນໃຫ້ບາບກໍາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ພວກເຂົາ ອາດຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ໄປໂບດ (ຫລືວັດ), ມອບເງິນໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຂົາ, ອະທິຖານ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ, ຮັບພິທີສິນມະຫາສະນິດ, ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ, ການຖືສິນອົດອາຫານ, ແລະອື່ນໆ.
- 2) ການເຮັດດີ, ຄວາມເຊື່ອທົ່ວໄປຄື ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບກໍາຂອງພວກເຮົາຖ້າຫາກພວກເຮົາປະຕິບັດ ການ ເຮັດດີທີ່ພຽງພໍສົມຄວນ. ອັນນີ້ອາດລວມເຖິງການພະຍາຍາມຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດສິບປະການ, ພະຍາຍາມດໍາເນີນຊີວິດທີ່ດີ, ຮູ້ສຶກເສຍໃຈກັບຄວາມບາບຂອງທ່ານ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະລືບລ້າງບາບບາງຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ, ການເອົາເງິນໄປໃຫ້ ໂບດຂອງທ່ານ ຫຼື ຄົນທຸກຍາກ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງຄວາມກະລຸນາຕໍ່ທຸກຄົນ, ແລະອື່ນໆ.
- 3) ບັດຊະຍາ ແລະຈິດຕະສາດ. ບັດຊະຍາແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະໄດ້ຮັບບັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ໂດຍຜ່ານການສຶກສາ ແລະ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍໃນການຄູ້ດ. ນັກບັດຊະຍາໃຊ້ເວລາຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບຄໍາຖາມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: "ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງຢູ່ທີ່ນີ້?"; "ຂ້ອຍແມ່ນໃຜ?"; ແລະ ຈິດຕະວິທະຍາແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບຈິດໃຈ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມະນຸດ. ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ບັນຫາຂອງ ພວກເຂົາສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍຜ່ານການສຶກສາ, ການຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໂດຍຄວາມພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈຕົວເອງ ແລະໂດຍ

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເພິ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ພວກເຂົາສາມາດໄດ້ຮັບ ໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາເອງ, ແຕ່ ບໍ່ເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍໃນພຣະຄໍາພີ.

- 4) ຄວາມສຸກ. ຄົນອື່ນພະຍາຍາມເອົາຊະນະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຊົມເຊື່ອ ແລະຄວາມໂດດດ່ຽວໂດຍການເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກ ເຂົາມີສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສຸກ ຫລືເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ສຶກດີ. ອາດຈະມີການສະສົມເງິນ, ການດື່ມເຫຼົ້າ, ເສບຢາເສບ ຕິດ, ຊອກຫາຄວາມສໍາພັນທາງເພດ, ອຸທິດຕົນເອງເຕັມທີ່ກັບອາຊີບຂອງທ່ານ, ເຜີດເຜີນກັບດົນຕີ, ກິລາ, ສິລະປະ ແລະຮູບແບບ ອື່ນໆ ຂອງຄວາມບັນເທີງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ສຶກດີຂຶ້ນໃນເວລາສັ້ນໆ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຜູ້ໃດເລີຍຈາກ ນາລົກ ຫລື ນໍາຄວາມສຸກນິດລົ້ນມາໃຫ້.

ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການປະຕິບັດ

ພຣະຄໍາພີເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບ 4 ວິທີທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາ ຫລືຮັບຄວາມລອດພົ້ນ? "ດ້ວຍວ່າ, ຊຶ່ງເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຊົງໃຜດໃຫ້ພົ້ນນັ້ນ ກໍຍ້ອນ ພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າເຮັດເອງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ໃຫ້. ຄວາມພົ້ນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນໄດ້ມາຍ້ອນການປະຕິບັດຂອງພວກເຈົ້າເອງ ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດ ຜູ້ໜຶ່ງອອດໄດ້" (ເອເຟໂຊ 2: 8-9). ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ໂດຍພຣະຄຸນ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍການປະຕິບັດທາງສາສະໜາເຊັ່ນ: ການໄປໂບດ, ການອະທິຖານ, ຫລືການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ. "ສ່ວນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ອາໄສການປະຕິບັດ ແຕ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນ ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງໃຜດຄົນບາບ ໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທໍາ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນັ້ນ ກໍຖືໄດ້ວ່າເປັນຄົນ ຊອບທໍາ" (ໂລມ 4:5). ພຣະຄໍາພີບໍ່ໄດ້ສອນວ່າ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະໄພບາບກໍາຄົນທີ່ພະຍາຍາມຮັກສາພຣະບັນຍັດສິບປະການ, ຮູ້ສຶກເສຍ ໃຈກັບຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາ ຫລື ພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງຄວາມກະລຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກນີ້ລ້ວນແຕ່ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງມະນຸດ (ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ) ແລະ ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າ ຄວາມລອດແມ່ນ "ສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ." ການພະຍາຍາມເປັນຄົນດີ ບໍ່ເຄີຍພຽງພໍຈັກເທື່ອ. ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ, ທ່ານຈະຕ້ອງຮັກສາກົດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຢ່າງສົມບູນແບບຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ. "ດ້ວຍວ່າ, ທຸກຄົນທີ່ອາໄສການປະຕິບັດຕາມ ກົດບັນຍັດ ກໍຢູ່ໃຕ້ຄໍາສາບແຊ່ງ ຕາມທີ່ມີຄໍາ ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ, "ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມທຸກຂໍ້ ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດບັນຍັດ ກໍຢູ່ໃຕ້ ຄໍາສາບແຊ່ງ" (ຄາລາເຕຍ 3:10). ຜູ້ໃດທີ່ຜ່າຜົນກົດບັນຍັດຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດໃນຖານ ຜ່າຜົນກົດບັນຍັດທັງໝົດ" (ຍາໂກໂບ 2:10). ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຊື່ອພັງກົດບັນຍັດຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໝີໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍທາງນີ້. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນໄດ້, ແຕ່ທາງກົງກັນຂ້າມ ພັດຢັງຢືນວ່າ ພວກເຮົາເປັນຄົນບາບ (ເນື່ອງຈາກ ພວກ ເຮົາທຸກຄົນບໍ່ເຊື່ອພັງຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງ). "ເພາະວ່າ ໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ບໍ່ມີມະນຸດ ຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາດ້ວຍການເຮັດຕາມກົດບັນຍັດ, ເພາະວ່າ ກົດບັນຍັດໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ສັງເກດຮູ້ຈັກຄວາມບາບ." (ໂຣມ 3:20) ມັນຄືຄວາມຕາຍຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຊ່ວຍ ເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນ ບໍ່ແມ່ນການຮັກສາກົດບັນຍັດ.

ຄວາມລອດພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ

ອີງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມລອດພົ້ນບໍ່ສາມາດໄດ້ມາໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດໃດໆຂອງມະນຸດ. ຄວາມລອດພົ້ນມາຜ່ານທາງ

ຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວ (ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອບວກກັບຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນຄົນດີ).

"ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາ ເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ." (ໂຣມ 5: 1).

ການຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທໍານັ້ນຄືການຖືກປະກາດວ່າໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ.

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາມອບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດເທິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ.

"ໂດຍພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຈະຖືວ່າຊອບທໍາໄດ້ ກໍຕ້ອງອາໄສຄວາມເຊື່ອ ນອກຈາກການປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດ" (ໂຣມ 3:28), ການປະຕິບັດກົດບັນຍັດ

(ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ) ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນໍາການອະໄພບາບມາ

ໄດ້. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈ, ຮູ້ສຶກເສຍໃຈ ຫລືໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກໃດໆ. ຫຼາຍໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງໄວ້ວາງໃຈວ່າ

ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຈ່າຍຄ່າໄຖ່ບາບກໍາທັງໝົດຂອງເຮົາ

ແລ້ວ. ພວກເຮົາບໍ່ຈໍາເປັນຈະຕ້ອງ (ຫລືສາມາດເຮັດໄດ້) ເຮັດອັນໃດ

ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທໍາ ແລ້ວຢູ່ເທິງໄມ້

ກາງແຂນ. ຄວາມເຊື່ອຄືການເຊື່ອສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວ. ຂ່າວປະເສີດ (ຂ່າວດີ) ຈາກພຣະເຈົ້າຄື ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບກໍາຂອງ

ພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາຢຸດໄວ້ວາງໃຈໃນສາດສະໜາ

ຫລືຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດດີ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ,

ພຣະເຈົ້າກໍຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນ. "ພວກເຈົ້າກໍເໝືອນກັນ ເມື່ອໄດ້ພັງຂ່າວຄວາມຈິງ

ຄືຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຄວາມພົ້ນຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ແລະວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງ

ຈຶ່ງໄດ້ປະທັບຕາໝາຍພວກເຈົ້າໄວ້ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຈົ້າ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້." (ເອເຟໂຊ 1:13).

ທ່ານໄວ້ວາງໃຈຫຍັງສໍາລັບຄວາມລອດພົ້ນຂອງທ່ານ?

ທ່ານເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນໂບດຂອງທ່ານທີ່ຈະຊ່ວຍໄຖ່ທ່ານບໍ່? ເຊື່ອໃນການຮັບບັບ

ຕີສະມາໃນນໍ້າຂອງທ່ານບໍ່? ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນຄົນດີຂອງທ່ານບໍ່?

ການສາລະພາບບາບຂອງທ່ານບໍ່? ມີແຕ່ທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່

ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ທ່ານໄດ້ວາງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄວ້ໃນການຈ່າຍຄ່າໄຖ່ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້

ດ້ຊົງກະທໍາຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນເມື່ອພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນ

ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໄຖ່ໂທດບາບກໍາຂອງທ່ານບໍ່? ຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້,

ພວກເຮົາຂໍແນະນໍາໃຫ້ທ່ານຢຸດຊົວຄາວໃນຂະນະນີ້ ແລະ

ເລືອກທີ່ຈະເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ອັນນີ້ເປັນການຕັດສິນໃຈ

ທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ທ່ານເຮັດຕະຫຼອດທັງຊີວິດຂອງທ່ານ.

ພວກເຮົາຈະຢູ່ເທິງໂລກນີ້ດົນບານໃດ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກວ່າ

ທ່ານຂອງຊີວິດຂອງທ່ານກໍເປັນໄດ້. ຢ່າລໍຊ້າ! ຕອນນີ້ຄືວັນແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ!

ທົບທວນຄໍາຖາມບົດຮຽນທີ 8 - ຄວາມລອດໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ການລົງໂທດຂອງບຸກບຳ ຄື
ການທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນນາລົກເປັນເວລາດົນກ່ອນທີ່ຈະໄປສະຫວັນ.
2. ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະລອດພົ້ນ
ຖ້າພວກເຂົາປະຕິບັດສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາຢ່າງສັດຊື່.
3. ຄົນທີ່ສະຫຼາດເຊັ່ນ: ນັກປັດຊະຍາ ຈະມີໂອກາດທີ່ດີກວ່າໃນການຊອກຫາຄວາມລອດພົ້ນ.
4. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາ.

ແບບປາລະໄນ

5. ຄວາມລອດພົ້ນມາໂດຍຜ່ານ:
 - ກ. ພະຍາຍາມເປັນຄົນດີ
 - ຂ. ຄວາມເຊື່ອ
 - ຄ. ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມດໍາເນີນຊີວິດທີ່ດີ
 - ງ. ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການໄປໂບດ
6. ພຣະເຈົ້າປະກາດວ່າ ເຮົາເປັນຄົນຊອບທໍາເມື່ອເຮົາ:
 - ກ. ຮັບບັບຕີສະມາດ້ວຍນໍ້າ
 - ຂ. ຮູ້ສຶກເສຍໃຈຕໍ່ຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ
 - ຄ. ອະທິຖານ
 - ງ. ເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ
7. ຖ້າເຮົາຮູ້ສຶກຜິດ ໂສກເສົ້າ ຫລື ໂດດດ່ຽວພວກເຮົາຄວນ:
 - ກ. ມີຄວາມຈິງໃຈໃນສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າເກົ່າ
 - ຂ. ພະຍາຍາມໃຫ້ມີຄວາມສຸກ ແລະ ມີຄວາມສຸກກັບຊີວິດ
 - ຄ. ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ
 - ງ. ຖືສິນ ແລະ ອະທິຖານ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. " ເພາະໂດຍ _____ ທ່ານໄດ້ຖືກໄຖ່ໃຫ້ລອດພົ້ນໂດຍທາງ _____ . "
9. _____ "ເພາະສະນັ້ນ _____ ພວກເຮົາຈຶ່ງສະຫລຸບວ່າ
ມະນຸດໄດ້ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາໂດຍ _____ ບໍ່ມີການກະທໍາໃດໆ
ຈາກກົດບັນຍັດ."
10. _____ ສໍາລັບຄວາມລອດພົ້ນຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈໃນ _____ .

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ
 ໂລມ 3:24, ຕີໂຕ 3: 7,
 ໂລມ 5: 9, ກິດຈະການ 1: 3,
 2 ຕີໂມທຽວ 3:16, ເຮັບເລີ 11: 6,
 ໂລມ 10:17, ຄາລາເຕຍ 3:26,
 ໂລມ 3:27, ໂລມ 3:25,
 ມັດທາຍ 5:48, 1 ເປໂຕ 1:16,
 ໂລມ 1:16

ບົດຮຽນທີ 9 - ຄວາມປອດໄພນິລັນດອນ

ດຽວນີ້ ພວກເຮົາມາເຖິງສອງຄໍາຖາມສໍາຄັນກ່ຽວກັບຄວາມລອດພົ້ນ.

ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມລອດແລ້ວ?

ຫວັງຈາກເຊື່ອຂ່າວປະເສີດແລ້ວ, ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະສູນເສຍຄວາມລອດຂອງທ່ານອີກ?

ຄວາມແນ່ໃຈແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ

ເຈົ້າຈະໄປສະຫວັນເມື່ອເຈົ້າຕາຍບໍ່?

ຂ້ອຍໄດ້ຖາມຄໍາຖາມນີ້ກັບຫຼາຍຄົນ,

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຄື: "ຂ້ອຍຫວັງວ່າ"

"ຂ້ອຍຄິດວ່າ"; "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້" ແລະ

"ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮູ້ໄດ້ຈົນກວ່າລາວຈະຕາຍເສຍກ່ອນ."

ຂໍໃຫ້ເຮົາພິຈາລະນາເບິ່ງຄໍາຖາມສໍາຄັນນີ້:

ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະຮູ້ວ່າ

ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນແລ້ວ?

ບາງຄົນເວົ້າວ່າ

ການເວົ້າວ່າຕົນເອງພົ້ນແລ້ວກໍເປັນການບາບ.

ພວກເຂົາຍືນຍັນວ່າ ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮູ້

ເລື່ອງນີ້ຈົນກວ່າຊີວິດຂອງລາວຈະສິ້ນສຸດລົງ ແລະລາວຈະຢູ່ຊ່ອງໜ້າພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄໍາເພີ່ມເຕີມໃດແດ່?

"ຂໍຄວາມເຫຼົ້ານີ້

ເຮົາຂຽນມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍ

ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ

ພວກເຈົ້າມີຊີວິດນິລັນດອນ" (1 ໂຢຮັນ 5:13) ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນຄໍາວ່າ "ຮູ້" ໃນ 1 ໂຢຮັນ 5:13 ບໍ່? ມັນບໍ່ຜິດທີ່ຈະເວົ້າ

ວ່າທ່ານໄດ້ພົ້ນແລ້ວ. ພະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຮົາມີຊີວິດນິລັນດອນ.

ພຣະຄໍາເພີ່ມເຕີມກ່າວວ່າ, "ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າກໍ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ" (1 ໂຢຮັນ 5:10).

ຖ້າວ່າພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ພວກເຮົາມີຊີວິດນິລັນດອນ,

ແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ຄວນຂັດຂືນຕໍ່ພະເຈົ້າຄືກັບວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນຄົນຕົວະ. ໃນບົດຮຽນທີ່ເຈັດ

ແລະແປດ ພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາວິທີ

ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ.

ຖ້າທ່ານເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ,

ພຣະເຢຊູຄຣິດ,

ທ່ານສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ທ່ານລອດພົ້ນແລ້ວ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ອັນຕະລາຍຫຼາຍທີ່ເວົ້າວ່າ

ທ່ານຫວັງວ່າ ທ່ານຈະໄປສະຫວັນ ຫຼື ທ່ານຄິດວ່າ ທ່ານຈະໄປສະຫວັນ. ທ່ານ

ຈໍາເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າບາບຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການອະໄພ

ແລະ

ທ່ານມີອະນາຄົດທີ່ແນ່ນອນໃນສະຫວັນແລ້ວ. ຫວັງຈາກທ່ານຕາຍ, ມັນຊ້າໂພດ

ແລ້ວ!

ໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນນັ້ນໝົດໄປແລ້ວ.

ເວລານີ້ເປັນເວລາທີ່ຈະໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າ ທ່ານມີຊີວິດນິລັນດອນ!

ສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ

"ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທໍາ ເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ໂດຍທາງພຣະອົງ

ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຮົ່ມພຣະຄຸນ

ຊຶ່ງບັດນີ້

ພວກເຮົາຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ

ແລະພວກເຮົາຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມຫວັງວ່າ

ຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ" (ໂລມ 5: 1 2) ໃນພຣະທໍາໂຮມບົດ 1-4 ສອນວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ການສາບແຊ່ງ.

ບົດຕ່າງໆ

ເຫຼົ່ານັ້ນຍັງບອກວິທີທີ່ຈະໄດ້ເປັນຄົນຊອບທໍາໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດເທິງໄ

ມ້ກາງແຂນ.

ບົດທີ່ຫ້າເລີ່ມຕົ້ນ

ດ້ວຍຄໍາວ່າ

"ດັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງຖືວ່າ

ເປັນຄົນຄວາມຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ."

ດັ່ງນັ້ນ

ບົດທີ່ຫ້າຈຶ່ງເປັນການກ່າວເຖິງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງໃຫ້

ແລ້ວ (ຫຼື ການຊົງເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບທຳ) ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ. ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຍັງສືບຕໍ່ດ້ວຍຄຳວ່າ "ພວກເຮົາມີ".

ບົດນີ້ກຳລັງຈະບອກພວກເຮົາວ່າ

ພວກເຮົາມີຫຍັງແດ່

ພຣະພອນຂອງພວກເຮົາມີຫຍັງແດ່ຈາກຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມລອດພົນ.

ພຣະພອນທຳອິດທີ່ກ່າວເຖິງແມ່ນ

"ພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ".

ຄວາມສະຫງົບສຸກ

ຄືການບໍ່ມີຄວາມໂກດຮ້າຍ

ແລະ

ການຜິດຖຽງກັນ.

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໂກດຮ້າຍພວກເຮົາ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະສັງເກດວ່າ ພຣະຄຳ ໂລມ ບົດ 5

ບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ "ຖ້າທ່ານເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຈຶ່ງຈະມີຄວາມສັນຕິສຸກກັບພຣະອົງ" ຫລື

"ຖ້າທ່ານບໍ່ສູນເສຍຄວາມ ເຊື່ອຂອງທ່ານ, ທ່ານກໍຈະມີສັນຕິສຸກກັບພຣະອົງ". ທຸກໆ

ຄົນທີ່ເຊື່ອຂ້າວປະເສີດໃນພຣະຄຳພີໂຣມ ບົດ 1- 4 ກໍມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ.

ນີ້ແມ່ນຊັບສົມບັດອັນຖາວອນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ.

ເພາະສະນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງໂກດຮ້າຍ

ທ່ານອີກຕໍ່ໄປ!

ທ່ານມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ!

ທ່ານຈະບໍ່ມີວັນປະເຊີນກັບພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທີ່ຢືນຢູ່ໃນພຣະຄຸນ

ປະການທີສອງ,

ພວກເຮົາມີ

"ການເຂົ້າເຖິງໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຸນນີ້ທີ່ພວກເຮົາຢືນຢູ່."

ພວກເຮົາມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນພຣະ

ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າໃນການເຂົ້າມາຈັດການຮ່ວມກັບພວກເຮົາໄດ້ເປັນຢ່າງ

ດີ ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດ

ບາບ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຄຽດຮ້າຍແມ່ນແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່

ພຣະອົງກໍຕາມ. ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຈຸດ

ຢືນຖາວອນໃນການສາມັກຄີທຳກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.

"ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່,

ໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງເອີ້ນພວກເຈົ້າໃຫ້ມາຢູ່ຮ່ວມສາມັກຄີທຳກັບ

ພຣະບຸດຄື ພຣະເຢຊູພຣະຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ." (1 ໂກຣິນໂທ 1: 9).

ໃຫ້ສັງເກດວ່າ ການສາມັກຄີທຳນີ້ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່

ວ່າພວກເຮົາຈະສັດຊື່ ຫຼືບໍ່, ແຕ່ກ່າວວ່າ "ພຣະເຈົ້າສັດຊື່."

ຄວາມຫວັງແຫ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີ

ປະການທີສາມ, ພວກເຮົາ "ຊືນຊົມຍິນດີໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ."

ໂລມ 3:23 ກ່າວວ່າ " ທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບ ແລະຂາດຈາກພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ."

ໃນສະໄໝກ່ອນ, ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຄືບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢ້ານ

ກົວ.

ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຕາຍແລ້ວໃນບາບຂອງພວກເຮົາ, ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະສົ່ງພວກ

ເຮົາເຂົ້າສູ່ການລົງໂທດນິລັນດອນໃນ

ນາລົກ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ພວກເຮົາບໍ່ຍ້ານກົວຕໍ່ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ພວກເຮົາຈົ່ງປິຕິຍິນດີໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເຮົາ

ຄອງຄອຍທີ່ຈະແບ່ງປັນພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານນິລັນດອນ. ຄຳວ່າ

"ຄວາມຫວັງ" ໃນພຣະຄຳພິໜາຍເຖິງ ພວກເຮົາຫວັງ

ຢ່າງຮ້ອນຮົນເຖິງສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ.

ທຸກຄົນທີ່ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຫວັງ ຈາກ ອອກຈາກໂລກນີ້ແລ້ວ.

ທີ່ມາ: https://filedn.com/ID0GfuMvTstXgqaJfpLL87S/sweet_images/jpg/40/40_Mt_27_13_RG.jpg - ສຳລັບນຳໃຊ້ສະແດງຂອງຄວາມປອດໄພນິລັນດອນເທົ່ານັ້ນ

ຄໍາຖາມທົບທວນບົດຮຽນທີ 9 - ຄວາມບອດໄພນິລັນດອນ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍເພື່ອຮັບການອະໄພບາບ.
2. ພຣະຄໍາຜີ 1 ໂຍຮັນໄດ້ຖືກຂຽນມາເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຫຼາຍເກີນໄປໃນຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຈະສືບຕໍ່ພະຍາຍາມດໍາເນີນຊີວິດທີ່ດີ.
3. ພວກເຮົາມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າເມື່ອພວກເຮົາຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
4. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງຍົກເຮົາມັນໄປຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ຖ້າທ່ານໄດ້ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຸກໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອແລ້ວ:
 - ກ. ທ່ານມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ
 - ຂ. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໂກດຮ້າຍຕໍ່ທ່ານ ນອກຈາກວ່າທ່ານຈະເຮັດບາບ
 - ຄ. ທ່ານຕ້ອງສາລະພາບບາບກໍາຂອງທ່ານ ເພື່ອຈະມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ
 - ງ. ທ່ານຕ້ອງພະຍາຍາມຮັກສາພຣະບັນຍັດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ
6. ພຣະຄໍາຜີສອນວ່າ:
 - ກ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະພູມໃຈຫຼາຍເກີນໄປວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນແນ່ນອນແລ້ວ.
 - ຂ. ຫລັງຈາກພວກເຮົາຕາຍ, ພວກເຮົາຈິ່ງຈະຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ໄປສະຫວັນຫລືບໍ່.
 - ຄ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ພວກເຮົາມີຊີວິດນິລັນດອນແລ້ວ.
 - ງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຂ່າວປະເສີດສາມາດແນ່ໃຈໃນຄວາມລອດພົ້ນໄດ້ນອກຈາກວ່າພວກເຮົາຈະຕາຍຕໍ່ສະພາບຂອງບາບ.
7. ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນເພາະວ່າ:
 - ກ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກມີສັນຕິສຸກພາຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ.
 - ຂ. ໃນພຣະຄໍາຜີ ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຄວາມລອດພົ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ວ່າງໃຈເຊື່ອໃນຄວາມຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ
 - ຄ. ການບັບຕີສະມາດ້ວຍນໍ້າລ້າງບາບຂອງພວກເຮົາ.
 - ງ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຮົາຫຼາຍ ແລະຈະບໍ່ສົ່ງແຕ່ລະຄົນໄປນະລົກ.

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງວ່າງ

8. ພວກເຮົາ _____ ໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າ.
9. “ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ _____ ມີຊີວິດນິລັນດອນ”
10. ພວກເຮົາມີຈຸດຍືນທີ່ຖາວອນຢູ່ໃນ _____ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

2 ໂກລົນໂທ 5: 1, ໂກໂລຊາຍ 3: 3-4, 2 ໂກລົນໂທ 4:14, ໂລມ 5: 9.
ໂລມ 8:18, 1 ໂກລົນໂທ 1: 8, 1 ໂກລົນໂທ 12:27, ເອເຟໂຊ 5:30,
2 ໂກລົນໂທ 5:21, ໂລມ 8:17, ຄາລາຕາຍ 3:13

ບົດຮຽນທີ 10 - ຄວາມປອດໄພນິລັນດອນ - ພາກທີ 2

ປະທັບຕາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

"ໃນຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ໄວ້ວາງໃຈ, ຫລັງຈາກທ່ານໄດ້ຍິນຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຄວາມລອດພົ້ນຂອງທ່ານ: ໃນນັ້ນພວກທ່ານ ເຊື້ອ, ພວກທ່ານໄດ້ປະສານເຂົ້າກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄໍາສັນຍາຊົງເປັນມູນມໍລະດູກຂອງພວກເຮົາທີ່ຈິງໃຈຈົນກວ່າ ການໄຖ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊື້ທີ່ຄອບຄອງ, ເພື່ອສັນລະເສີນລັດສະໝີຂອງພຣະອົງ" (ເອເຟໂຊ 1: 13-14) ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງ ຄວາມຄືບ ໜ້າໃນຂໍ້ທີ 13: ປະການທີ່ໜຶ່ງ ທ່ານໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຂ່າວປະເສີດແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຂອງທ່ານ; ປະການທີສອງ, ທ່ານ ເຊື້ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງສໍາລັບບາບກໍາຂອງທ່ານ; ປະການທີສາມ, ທ່ານໄດ້ຮັບປະທັບຕາ ແລ້ວດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ. (1. ພັງຂ່າວປະເສີດ; 2. ເຊື້ອຂ່າວປະເສີດ; 3. ປະທັບຕາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ). ທຸກໆ ຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດ ແລະ ເຊື້ອ, ແມ່ນໄດ້ຮັບກາປະທັບໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພວກເຮົາມັກຈະປະທັບຕາບາງສິ່ງບາງຢ່າງເພື່ອໃຫ້ປອດໄພ. ພວກເຮົາອາດຈະປະທັບຕາໃສ່ກ້ອງ ເພື່ອວ່າເນື້ອໃນຈະບໍ່ຮົ່ວໄຫຼຫລື ຖືກລັກ ໄປ. ໃນວິທີດຽວກັນ, ການປະທັບຕາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປອດໄພ. ພວກເຮົາ"ຖືກປະທັບຕາໃນວັນແຫ່ງ ການ ໄຖ່" ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເຊັ່ນດຽວກັນທີ່ພວກເຮົາຕົກປະທັບໃສ່ກ້ອງເພື່ອມັນຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນຢ່າງປອດໄພ, ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະໄປຮອດຢ່າງປອດໄພກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກໄຖ່ແລ້ວໃນສະຫວັນ.

ໃສ່ທີ່ບໍ່ສາມາດທໍາລາຍໄດ້

"ສໍາລັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮູ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ, ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຊົງກໍານົດໄວ້ກ່ອນເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມແບບພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປັນລູກຊາຍກົກ ໃນບັນດາພວກນ້ອງທັງຫລາຍ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ຊົງເອີ້ນພວກເຂົາມາດ້ວຍ: ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນມານັ້ນ, ພຣະອົງກໍ່ຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທໍາ: ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທໍາໂດຍທາງຄວາມເຊື້ອ, ພວກເຂົາ ກໍ່ໄດ້ຮັບສະຖໍາຮາສີ" (ໂຮມ 8:29-30) ໃສ່ທີ່ບໍ່ສາມາດທໍາລາຍໄດ້ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້. ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ລ່ວງໜ້າ, ພຣະອົງໄດ້ກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ທຸກໆ ຄົນທີ່ຖືກກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ກໍ່ຖືກຊົງເອີ້ນ. ທຸກຄົນທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນ ກໍ່ຖືເປັນຄົນຊອບທໍາ. ທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນຊອບທໍາກໍ່ໄດ້ຮັບກຽດ. ໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີເລື່ອງບັງເອີນ! ຖ້າ ຫາກທ່ານຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາໂດຍຄວາມເຊື້ອແລ້ວ, ທ່ານກໍ່ຈະໄດ້ຮ່ວມໃນພຣະສະ ຫງໍາຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ ນິຣັນດອນ. ພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ຮັບກຽດແລ້ວ!

ບາງຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນ

ໂຮມ 8:31-35 ໄດ້ບັນຈຸຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນທີ່ເຮົາຈະຕັດຕອງຕອນນີ້: ຂໍ້ທີ 31 "ພຣະເຈົ້າຢູ່ຝ່າຍພວກເຮົາ! ຜູ້ໃດທີ່ມີອໍານາດສູງຈະສາມາດຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາໄດ້? ບໍ່ມີໃຜ! ພວກເຮົາມີຄວາມປອດໄພໃນພຣະຄຣິດ.

ຂໍ້ທີ 32 - ເມື່ອພວກເຮົາເປັນຄົນຊົ່ວ, ຄົນບາບທີ່ຫຼົງຫາຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ຕາຍເພື່ອບາບກຳຂອງພວກ ເຮົາ. ພວກເຮົາສົມຄວນຕົກນາລົກ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມລອດພົ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາລ້າງໂດຍພຣະຄຸນຂອງ ພຣະອົງ. ດຽວນີ້ພວກ ເຮົາຈິງເປັນຄົນຊອບທຳ, ພຣະເຈົ້າຈະຂັດຂວາງສິ່ງດີດີຈາກພວກເຮົາໂດຍການເອົາຄວາມລອດພົ້ນອອກໄປຈາກພວກເຮົາບໍ່? ນີ້ອາດຈະເປັນ ເລືອງຕະຫຼົກ ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງດັ່ງກ່າວຈັກເທື່ອ.

ຂໍ້ທີ 33 - ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຊົງເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຜແດ່ຈະສາມາດຕັດສິນລົງໂທດ ຫລືກ່າວຫາຕໍ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້? ຖ້າຫາກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບພວກເຮົາແລ້ວ (ປະ ກາດວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນຊອບທຳແລ້ວ), ໃຜຈະສາມາດຕັດສິນລົງໂທດພວກເຮົາໄດ້ (ກ່າວຫາພວກເຮົາວ່າຜິດ)? ຊັດເຈນວ່າບໍ່ມີໃຜທີ່ອຳນາດພຽງພໍທີ່ຈະຕັດສິນການຕັດສິນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກເຮົາ.

ຂໍ້ທີ 34 - ແມ່ນໃຜຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ? ບໍ່ມີໃຜທີ່ມີອຳນາດຫຼາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບພວກເຮົາແລ້ວ. ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ພຣະຄຣິດຈະຕັດສິນລົງໂທດພວກເຮົາ? ນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້! ພຣະຄຣິດໄດ້ຕາຍເພື່ອພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍອີກ. ໃນບັດຈຸບັນ, ພຣະອົງຊົງອ້ອນວອນສຳລັບພວກເຮົາໃນພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊັດເຈນວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວໂທດພວກເຮົາເລີຍ.

ຂໍ້ 35 - ໃຜ ຫລືສິ່ງໃດທີ່ຈະສາມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ? ມີບາງຢ່າງທີ່ມີລາຍຊື່ຢູ່ນີ້ ແລະ ໃນສິ່ງ ທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີໃດອັນສາມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້. ພວກເຮົາອາດຈະທົນທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງໃນຊີວິດນີ້, ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້. ພວກເຮົາມີຄວາມປອດໄພໃນພຣະອົງ!

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

"ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມຕາຍ ຫຼື ຊີວິດ, ຫລື ເທວະດາ, ຫລື ຜູ້ຄອບຄອງ, ຫລື ຜູ້ມີອຳນາດ, ຫລືປະຈຸບັນ, ຫລືສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄວາມສູງ, ແລະ ຄວາມເລິກ, ຫລືສິ່ງຊົງສ້າງອື່ນໆ ຈະບໍ່ສາມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາທັງຫຼາຍ" (ໂຣມ 8: 38-39). ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວກັບໂບໂລຈາກສະຫວັນ, ໂບໂລໄດ້ຂຽນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍໃຫ້ກັບເຝິນ. ໂບໂລໄດ້ບັນທຶກຫຼາຍສິ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະສາມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ໃນກໍລະນີມີບາງຢ່າງທີ່ ບໍ່ໄດ້ ຢູ່ໃນ ລາຍການ. ໂບໂລ ຕື່ມວ່າ "ຫຼືສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນໆ." ຊັດເຈນແທ້ວ່າ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ທູດສະຫວັນ, ຊາຕານ, ຫລືສິ່ງມີຊີວິດໃດໆ ທີ່ຈະແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາມີຄວາມປອດໄພໃນພຣະຄຣິດ!

ຄໍາຖາມທົບທວນບົດຮຽນທີ 10 - ຄວາມປອດໄພນິລັນດອນ - ພາກທີ 2

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ວັນໜຶ່ງ ເກືອບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຂ່າວປະເສີດໃນຈະໄດ້ຮັບກຽດ.
2. ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ໃຜຈະສາມາດຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາໄດ້.
3. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຈະຕັດສິນລົງໂທດພວກເຮົາຢ່າງແນ່ນອນ.
4. ຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດແຍກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

ຄໍາຖາມແບບປາລະໄນ

5. ເອເຟໂຊ 1:13-14 ສອນວ່າ:

ກ. ກ່ອນອີນ ພວກເຮົາໄດ້ຍືນຂ່າວປະເສີດ, ແລ້ວເຊື່ອ, ແລ້ວຖືກປະທັບຕາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຂ. ຕາບໃດທີ່ເຮົາມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ມັນກໍ່ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຂ່າວປະເສີດ

ຄ. ກ່ອນອີນ ພວກເຮົາໄດ້ຍືນຂ່າວປະເສີດ, ຈາກນັ້ນ ພວກເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະເຈົ້າຈະ ໃຫ້ອະໄພພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາຈິງໃຈ.

ງ. ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍ່ປະທັບຕາພວກເຮົາຈົນກວ່າພວກເຮົາເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ

6. ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫວັງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໄວ້, ແຕ່ໄດ້ສົ່ງພຣະອົງມາ ເພື່ອຕາຍແທນພວກເຮົາ:

ກ. ພຣະອົງຈະຊົງປະທານທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ

ຂ. ພຣະອົງຊົງໂກດຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາເຮັດບາບ

ຄ. ພຣະອົງຈະຊົງປະທານທຸກສິ່ງທີ່ດີແກ່ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະອົງ

ງ. ພຣະອົງຈະບໍ່ເອົາຄວາມພົ້ນອອກໄປຈາກພວກເຮົາ

7. ບໍ່ມີໃຜສາມາດກ່າວໂທດໃສ່ພວກເຮົາ ເພາະວ່າ:

ກ. ພວກເຮົາເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ

ຂ. ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນຊອບທໍາແລ້ວ.

ຄ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດເລີຍ.

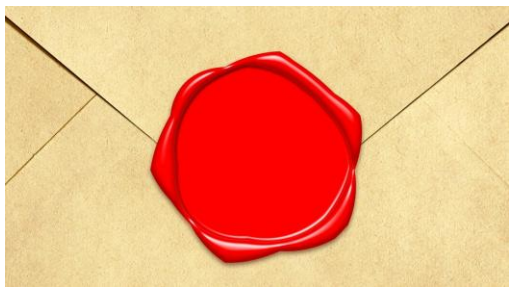
ງ. ພວກເຮົາໄປໂບດ ແລະ ອະທິຖານ.

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດແຍກເຮົາອອກຈາກ _____ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

9. _____ ພວກເຮົາມີຄວາມປອດໄພ ເພາະວ່າພວກເຮົາ _____ ຢູ່ກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

10. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຂ້ອຍມີຊີວິດນິລັນດອນເພາະ _____.

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ
 ໂລມ 5: 8, ໂລມ 6:23
 ໂລມ 5:1-2 ຜີລິບປອຍ 1:29-30,
 1 ເທຊະໂລນິກ 3: 2-3
 ຜີລິບປອຍ 3: 20-21, ເອເຟໂຊ 1: 7,
 ເອເຟໂຊ 4:32, ໂກໂລຊາຍ 2:13